

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · cinquè període · sèrie C · número 486

Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica

Sessió 4, dimarts 12 de maig de 2020

Presidència de la I. Sra. Assumpta Escarp Gibert

TAULA DE CONTINGUT

Compareixença del director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments 357-00694/12	4
Compareixença d'una representació de l'Associació Parcs Químics de Seguretat de l'Associació Empresarial Química de Tarragona 357-00696/12	10
Compareixença de la directora general de Protecció Civil 357-00695/12	11
Compareixença del director del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya 357-00697/12	33
Compareixença d'Antoni Encinas Piñol, gerent del Sistema d'Emergències Mèdiques 357-00698/12	36
Compareixença de la directora general de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic 357-00699/12	38

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 4 de la CESSP

La sessió de la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica (CESSP), tinguda per videoconferència, s'obre a les quatre de la tarda i dos minuts. Presideix Assumpta Escarp Gibert, acompanyada del vicepresident, Ferran Civit i Martí, i del secretari, Eusebi Campdepadrós i Pucurull. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents els diputats Matías Alonso Ruiz, pel G. P. de Ciutadans; Teresa Pallarès Piqué, pel G. P. de Junts per Catalunya; Raquel Sans Guerra, pel G. P. Republicà; Carles Castillo Rosique, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Yolanda López Fernández, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Vidal Aragonés Chicharro, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Alejandro Fernández Álvarez, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió el director del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112, Joan Delort Menal; el gerent del Sistema d'Emergències Mèdiques, Antoni Encinas Piñol; la directora general de Protecció Civil, M. Isabel Ferrer Álvarez; el gerent de Parcs Químics de Seguretat de l'Associació Empresarial Química de Tarragona, Àngel Lozano Curto; el director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments, Manel Pardo i Sabartés, i la directora general de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic, Mercè Rius Serra.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença del director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments davant la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica (tram. 357-00694/12). Compareixença.

2. Compareixença de la directora general de Protecció Civil davant la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica (tram. 357-00695/12). Compareixença.

3. Compareixença d'una representació de l'Associació Parcs Químics de Seguretat de l'Associació Empresarial Química de Tarragona davant la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica (tram. 357-00696/12). Compareixença.

4. Compareixença del director del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya davant la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica (tram. 357-00697/12). Compareixença.

5. Compareixença d'Antoni Encinas Piñol, gerent del Sistema d'Emergències Mèdiques, davant la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica (tram. 357-00698/12). Compareixença.

6. Compareixença de la directora general de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic davant la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica (tram. 357-00699/12). Compareixença.

La presidenta

Hola, bona tarda. Comencem aquesta segona sessió de la comissió d'estudi, segona sessió via telemàtica; la primera la vam fer la setmana passada per parlar de tancar el pla de treball, i aquesta setmana, doncs, ja comencem amb les compareixences.

Avui, de compareixences en tenim sis, que les hem dividides en dos blocs, si tots els grups parlamentaris hi estan d'acord. En un primer bloc, que pensàvem la intervenció del senyor Manel Pardo, director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments, la senyora Isabel Ferrer, directora general de Protecció Civil, i el senyor Àngel Lozano, gerent de Parcs Químics de Seguretat.

Després d'aquestes intervencions, que calculem entre deu i quinze minuts per a cada una de les intervencions, doncs, faríem la intervenció dels grups parlamentaris, amb un temps de cinc minuts, per a repreguntes i tal, de manera que tinguem oportunitat, també, de que ells puguin tornar a començar. Tampoc farem un control estricte del temps, però sí que els demano una certa contenció i concreció.

I entrariem en el segon bloc d'intervencions, que seria la del senyor Joan Delort, director del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades, el 112; el senyor Antoni Encinas,

del SEM, director del Sistema d'Emergències Mèdiques, i la senyora Mercè Rius, directora general de Qualitat Ambiental. Si els tres membres que han de comparèixer en segon torn volen desconnectar-se, en principi tenim prevista la seva intervenció a partir de les cinc, cinc i escaig. I si no, doncs els enviarem un whatsapp, de manera que es puguin tornar a connectar. Com vostès vulguin. I si no, poden seguir perfectament connectats per seguir tota la comissió, i també veure les intervencions dels seus companys.

Avisar que alguna intervenció –crec que la del senyor Encinas, del SEM, i és possible que alguna altre– sigui en format..., amb un powerpoint, que és molt difícil de visualitzar, i, per tant, no el visualitzarem mentre estiguin anant les intervencions. El tindran vostès en el seu *mail*, perquè els serveis de la cambra l'han enviat als seus *mails*. I, en tot cas, doncs a través del mecanisme que vostès diguin poden seguir la intervenció d'aquesta..., a través, també, suportant-se amb el powerpoint. I si no, sàpiguen que en disposen en el seu *mail*, tots els que han fet arribar els serveis de la cambra.

Jo ho deixaria aquí, si no hi ha res en contra de la distribució que hem fet. També comentar només que... (*Veus de fons.*) Aquí hi ha algú que em diu que no ha rebut la presentació. Mirarem d'arreglar totes les presentacions mentre estan anant les intervencions. I, aleshores, només comentar que el pla de treball ja els hi vaig enviar després d'un seguit de correccions que vostès m'havien anant fent com a grups parlamentaris, més alguna que... Em lamento, que jo també em vaig equivocar en aquesta primera sessió. Per tant, el pla de treball el tenim tancat, i hem demanat als serveis de la cambra que el posessin més o menys ordenat, de manera que en la primera sessió presencial el puguem aprovar de manera formal, tot i que per assentiment tots plegats l'hem donat com a bo.

Per tant, sense més, doncs, si els sembla, i amb l'ordre més o menys... Ja ho he dit, donaria primer la paraula al senyor Pardo, com a director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvament. Jo no he explicat a aquests compareixents, però crec que tots ho saben... La comissió d'estudi pretén, partint dels fets –i no entrar tampoc..., perquè també hi ha una base judicial i moltes més coses que s'han fet–, però partint dels fets i de les actuacions inicials... És una comissió d'estudi, no d'investigació, per tant, pretén ser més propositiva, partint de l'anàlisi, eh? I, per tant, el que volem és fer un seguit de propostes que al final nosaltres puguem elevar al Ple del Parlament, treballant per la millora de tota la seguretat, sí, de la pròpia..., desenvolupament de la indústria química en aquest àmbit territorial.

I, en aquest sentit, les seves compareixences són les primeres del que és l'anàlisi i l'explicació dels fets i de la seva pròpia intervenció en el moment de l'accident i de la... (*tall de comunicació*), però també per recollir totes aquelles propostes que vostès creguin que milloren, es poden tirar endavant i aquesta comissió pugui... (*tall de comunicació.*)

Compareixença del director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments

357-00694/12

Sense més, doncs, li donaria la paraula al senyor Pardo. Té la paraula.

El director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments (Manel Pardo Sabartés)

Molt bé, doncs. Bona tarda a tots i a totes. Primer de tot, gràcies, diguéssim, per donar l'oportunitat per poder explicar una mica la tasca que es va fer des dels Bombers de la Generalitat. En aquest cas, jo soc una de les persones que us ha fet arribar una presentació. Aquesta presentació la faré, i que em sembla que l'ha enviat a tothom –em sembla, no sé si l'Àngel Lozano la té o no. Però una mica, com que és

molt tècnica i té molts gràfics, preferia, diguéssim, que la poguéssiu tenir per poder fer-ne un seguiment.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

D'entrada començaríem, doncs, senzillament, amb l'explicació, diguéssim, de l'accident, de l'explosió química, a l'empresa d'Iqoxe, que va passar el 14 de gener, i que l'avís es va rebre a les 18.41, i ell va fer que s'activés el Plaseqcat. En aquest cas no només tenim aquesta intervenció sinó que vam tenir també la intervenció de Tarragona, en aquest cas de l'impacte que es va produir a, diguéssim, l'edifici situat a certa distància, i que en parlarem *a posteriori*, després.

Per començar, hauríem d'establir quina és l'hora a la qual, diguéssim, nosaltres rebem el primer avís. El primer avís el rebem a les 18.41, a través del 112, que ve de dues persones, un veí de Vila-seca i una veïna de la Canonja, on situen els orígens en dos llocs diferents. Però ràpidament, diguéssim, es coneix literalment quina és la localització exacta. I a les 19 i 11 minuts entra via el 112 l'avís d'esfondrament de l'edifici sencer a Torreforta, amb un atrapat a sota.

Com podran veure en la tercera diapositiva, els recursos operatius que es van enviar en la primera sortida van ser un total de vint-i-vuit. Tenen la relació de tots els efectius que, diguéssim, es van enviar, i cada un dels efectius en funció de quina hora es determina, fins i tot del canvi..., alguns es van activar en un moment determinat perquè anessin a fer un servei, però després es van desviar. Tot això es va fer al llarg del que és tota la tarda. I si anem avançant una mica, perquè el temps dels quinze minuts..., esperem que puguin arribar, veuran senzillament que al final el total d'efectius que vam enviar van ser trenta-dos bombers de la Generalitat, més set dels Parc Químic propi de Tarragona, que diríem. Aquests són el sector interior, és a dir, gent específicament dedicada a l'interior de la indústria. I, després, recursos del sector exterior, en tenim trenta-quatre dels Bombers de la Generalitat.

La situació..., i per què es produeix. Si poden tenir el mapa davant, que això seria interessant, podran veure una mica l'explicació d'on està Iqoxe, específicament; quines són les vies de ferrocarrils que, diguéssim, limiten el seu perímetre; l'autovia, també, de Tarragona a Salou, l'A-7, la Canonja, Bonavista i Torreforta, específicament. Els que són de Tarragona ja s'ho coneixen, per tant, això ho tenen més fàcil. I a què es dedica Iqoxe? Doncs Iqoxe, senzillament, és una companyia petroquímica dedicada a la producció d'òxid d'etilè, glicols i derivats de l'òxid d'etilè. És l'únic productor d'òxid d'etilè de l'Estat, amb una capacitat de 140.000 tones anuals. El 50 per cent d'aquesta producció està destinada a la fabricació del glicol, que és una de les principals matèries primeres per a la producció dels polímers PET. Una mica és per situar-ho, també, en el context del que... No explicarem res més, perquè ja seria més complicat, eh?; la producció és bastant més complicada.

Si poden veure una mica la planta de producció que tenen, també veuran una unitat, que és la unitat 3100. La unitat 3100 és la unitat de derivats que origina l'explosió, és allà on es va produir l'explosió. Fixin-se que al seu entorn justament tenen una estrella de color groc –allà on es va produir l'explosió–, i a l'entorn tenen diferents tancs, diferents sitges, amb els diferents tipus de productes que hi han: poden veure tancs intermedis, metanol, òxid de propilè, àcid acètic, potassa càustica, Exxal, àcid fosfòric.

Les diferents afectacions que es van produir en l'explosió en aquests diferents dipòsits les poden veure. En l'Exxal, el dipòsit, eh?, va quedar foradat a 1,3 metres d'altura. L'àcid fosfòric, en el dipòsit d'àcid fosfòric, el dipòsit va quedar trencat a un terç de la seva alçada. L'òxid de propilè, el dipòsit d'acer al carbó, amb un forat de dos tercers parts de la seva altura. El metanol..., també va quedar el tanc de metanol foradat per sobre de la meitat sense fuita líquida. Llavors..., i diferents actuacions que es van produir. Per tant, aquí poden veure una mica quina és l'afectació que es va produir en aquell moment.

També l'aplicació. Si veuen el mapa, justament veuen la planta de producció amb afectació. Poden veure que hi ha el prereactor, el reactor i el postreactor. I si ho veuen, hi ha una línia de color negre discontinua que separa dues zones, una que és de la zona A i l'altra que és de la zona B. En la zona A, diguéssim, tota aquesta zona va sortir projectada, eh?, perquè és la part que va explotar. I la zona B va quedar deformada, inclinada cap a l'est. Per entendre una mica l'impacte que això va produir, en el prereactor, que no estava implicat justament en el producte, va quedar estirat damunt de la ferralla de l'estructura de l'edifici. I el reactor, que és de 7 metres per 2,4 metres de diàmetre, justament va desaparèixer literalment, i se'n van trobar fragments a l'entorn immediat i quilomètric de l'empresa. L'accident en el qual..., tothom n'és conscient, diguéssim, de l'impacte que va tenir i de la força amb la qual es va produir.

Quina va ser, llavors, l'afectació tant a nivell –diguéssim, així, en resumit–, quina és l'afectació que va tenir tot en el conjunt. Doncs, primera, projecció de fragments de mides aproximades de dos-cents per cent centímetres d'acer contra la façana d'un edifici plurifamiliar del barri tarragoní de Torreforta, a uns, justament, 2.400 metres d'Iqoxe, amb una entrada a la tercera planta, façana oest, trencament de forjat i caiguda a la segona planta, provocant la mort de l'únic ocupant de l'habitatge.

També tenim un èxitus amb cremades, a l'hospital, un ferit greu, un ferit menys greu i cinc ferits lleus.

Tercera cosa que va passar: col·lapse de l'edifici a la sala de control de la mateixa empresa, amb l'atrapament d'un treballador, cap de planta, per caiguda del forjat, amb resultat d'èxitus, que va quedar..., d'entrada era un desaparegut.

Quart punt. Projecció de fragment contra un dipòsit vertical d'òxid de propilè, amb resultats d'esquerda a mitja alçada del tanc amb fuga de líquid en flames. El tanc estava al 73 per cent, i diverses afectacions sobre estructures metàl·liques i restes d'edifici.

Com a balanç global de l'afectació, tenim tres morts, tres èxitus, un ferit greu, un ferit menys greu i cinc ferits lleus.

A posteriori, els faig l'explicació de quin és, diguéssim, el nombre de ferits per cada un dels productes. Si creuen que és necessari, els hi explico; si creuen que no, ho podem passar. És senzillament perquè tinguin una relació de quins són els productes amb els quals es treballa i quins són els perills associats a cada un dels productes. Si els sembla, els hi deixo així. Si hi hagués alguna pregunta associada a aquests productes en podríem parlar en el moment de les preguntes.

Com a elements vulnerables que podríem trobar davant d'aquesta explosió, tant a fora de la indústria com a dins de la indústria. A fora veuen vostès que hi ha un perill d'efecte dòmino, que justament hi ha moltes empreses a l'entorn, tant a l'est com a l'oest com al sud. I aquestes són diverses empreses. A l'est tenim Nitricomax, Sekisui, Transformadora d'Etilè, Bic Iberia. A l'oest tenim BASF, BASF Sonatrach. Al sud-sud-est tenim Repsol Tanques Playa, Dow Chemical, Repsol butà. Aquestes són les empreses que haguessin pogut, en aquest cas, quedar afectades per l'explosió.

També tenim, justament, l'altre, que quins són els riscos, els riscos interns, els riscos que teníem, els elements vulnerables que teníem. Teníem una esfera de dues mil tones d'òxid de propilè justament a 318 metres; a 174 metres tenim tancs d'òxid d'etilè, amb una capacitat per a 1.200 tones. Després, evidentment, nosaltres vam situar els punts de transferència de ferits a uns dos-cents metres, i el centre de comandament avançat justament a 276 metres amb l'anàlisi inicial. Perquè aquests eren punts vulnerables en la situació en la qual havíem de treballar.

Llavors, el que faríem ara és explicar específicament la intervenció de Bombers des del minut zero, que la tenen aquí explicada, la descripció de la intervenció des del dia 14 a les 18.41 fins..., dia per dia, faríem dia per dia, fins a les set del matí de l'endemà.

Primera. L'estratègia d'entrada és ofensiva i defensiva; ofensiva en favor de, diguéssim, de les dianes reals. Quin era l'objectiu? Era aconseguir la recerca i el salvament de persones. I la defensiva era a favor de les dianes potencials, que és tot allò que ens podia passar, la contenció de l'incendi dintre de la primera zona d'exclusió. I tot això ho fèiem amb diferents objectius tàctics.

Un és la recerca i el salvament –salvament de víctimes, recerca intensiva de desapareguts. Després, el control de l'incendi: garantir instal·lacions contra incendis; extinció de diferents dipòsits i zones exteriors; refredament del dipòsit d'òxid de propilè; no apagar la flama, fuita de dipòsit d'òxid de propilè; buidar el *cupeto* i sectoritzar canonades del dipòsit d'òxid de propilè; inertització del dipòsit d'òxid de propilè.

Com a tercer objectiu tàctic teníem l'estabilització estructural, eh?, estabilitzar la zona de l'oficina per a la recerca de la persona desapareguda, i s'executa també la recerca canina. I l'altra, com a quart punt, supervisió d'escenari: mesurar l'atmosfera, s'avaluen els danys i monitoratge de... (*Tall de comunicació.*)

Amb quin risc ens trobàvem en aquests moments? Doncs, de riscos externs en tenim uns quants. En aquest cas, a l'entorn exterior tenim el tall de les línies de tren Barcelona-Madrid i Barcelona-València; teníem el tall del camí veïnal a l'oest de la indústria afectada i restricció d'accés a deu indústries contigües, únicament permès amb el control i manteniment mínim que tenien aquestes estructures.

Aviam, perdoneu, és que... Em diuen que es pot veure la presentació? Perdoneu, presidenta. És que al xat algú deia que es pot veure la presentació, no sé...

(*Pausa.*)

La presidenta

Al que fa referència és a que pot veure-ho un directament, que si tu individualment minimitzes la pantalla o senzillament deixes el so, i veus el *mail* es pot veure tranquil·lament. Però això és una decisió més de cada un d'ells.

El director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments

Ah, perdoni, perdoni.

La presidenta

El que no es pot fer és que en la transmissió es pugui visualitzar també el powerpoint, d'acord?

El director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments

Perdoni, perdoni, doncs ja està, gràcies. Bé, estàvem amb el que és la part, diguéssim, dels riscos a l'exterior que teníem. A l'entorn interior també teníem riscos, eh? I, en aquest cas, havíem d'anar observant al dipòsit d'òxid de propilè possibles canvis de comportament de la flama, de contínua a pulsacions, és a dir, era un joc que havíem... I establir en senzillament la vigilància contínua d'aquest tema. Limitar al mínim el nombre de bombers treballant en la zona del dipòsit, justament fuitant, perquè també... I d'altres mesures de seguretat. El que havíem de fer és no permetre l'accés a l'interior de la zona calenta fins a l'avaluació del risc interior i, evidentment, treballar amb l'EPI complet.

Quines incidències ens vam trobar el primer dia? Doncs les tenen aquí: una mica les dificultats en determinar si la fuita del dipòsit era en fase líquida o gas. El GRIT, que és el grup de recolzament tecnològic, informava de possibles radis d'afectació en funció de diverses hipòtesis d'evolució que ens trobéssim. Quan es redefineix una zona calenta i zona tèbia cal reassignar la unitat central mòbil i els relleus i els vehicles de relleus; s'ha d'aturar la recerca de persona desapareguda dins l'oficina per estar en una zona no segura estructuralment i per proximitat al dipòsit de fuita. La recerca canina en aquest cas no detecta, no va detectar absolutament res, aquest és un dels problemes, també. La maniobra per segellar amb escuma el dipòsit fuitant no va resultar satisfactòria. La maniobra d'inundació de dipòsit amb nitrogen

no extingeix la fuga però dona més seguretat a l'inertitzar el dipòsit interior. I no s'aconsegueix buidar el *cubeto* del dipòsit per no estar operatives les seves compor-tes de buidat. Aquestes són les primeres, diguéssim, incidències que ens vam trobar primer dia.

Si anem al segon dia, la descripció que el dia..., el 15 de gener a les set del matí fins al 16 de gener a les set del matí..., tenim l'estratègia següent: control de risc, tant químic com estructural, a l'interior de l'establiment simultàniament amb el rescat del cos de la víctima atrapada, aquest era l'objectiu. Els objectius tàctics eren avaluar l'estabilitat estructural de l'edifici de la sala de control i de les estructures metàl·liques exteriors de la planta, i estabilitzar l'edifici en cas necessari per al rescat del cos. I segon, és el rescat del cos de la víctima atrapada. I, tercer punt, control del risc del dipòsit d'òxid de propilè, amb la refrigeració, la inertització, el manteniment de la flama, el buidat de l'aigua del *cubeto* i la sectorització de canonada.

Riscos que ens suposava això? Col·lapse estructural de l'edifici de la zona de control i de les estructures metàl·liques, com abans ja passava el primer dia; evolució accidental de l'incendi al dipòsit d'òxid de propilè, i ens podríem trobar amb una evolució accidental. Mesures de seguretat: EPI adequat amb el nivell d'exposició, nivell 1, amb equip de respiració autònoma a la immediació del dipòsit; definició de la zona d'exclusió entorn del reactor i de l'edifici... (*tall de comunicació*); limitació d'intervinents a l'entorn del dipòsit d'òxid de propilè, i seguir determinant quina és la zona calenta i la zona tèbia d'intervenció.

Els riscos a l'exterior de l'establiment, doncs, evidentment, seguint amb la cohe-rència del que va passar el primer dia, afectació sobre les dues línies de ferrocarril; afectació sobre els establiments industrials veïns, i amb mesures de seguretat, man-teniment del tràfic ferroviari, condicionat el seu tancament el desenvolupament de situacions adverses, condicionat a la intervenció en aquest cas de bombers; limitació d'accés i de l'activitat dels establiments industrials a l'est, eh?, que comparteixen el vial d'accés. En aquest cas, el grup de recolzament d'intervencions tecnològiques, que anomenem el GRIT, i el grup de recolzament d'estructures col·lapsades, que és el GREC, van estar avaluant l'escenari. El GREC, que és el d'estructures col·lapsades, que justament va treballar per fer la recerca del cos en l'estructura ja col·lapsada, va dissenyar la maniobra de rescat del cos un cop es va disposar de l'autorització judi-cial.

La refrigeració del tanc es feia simultàniament amb sis monitors que projectaven aigua de mar. Simultàniament i fins a l'autoextinció de la flama es va estar també injectant nitrogen per mantenir una certa inertització interior. Es van fer volar drons per reconèixer la superfície de fuga, temperatura de les «virolles» i nivell d'emple-nat del dipòsit. Durant els vols es va aturar el projectar aigua, evidentment, amb els monitors.

Mentre el nivell de l'òxid de propilè superava el punt de fuga, aquest estava en fase líquida, i les flames... (*tall de comunicació*) ...verticals inflamats, s'extingien jus-tament abans d'arribar al *cubeto*. Quan al migdia el nivell de sòlid va arribar a punt de fuga i va començar la fuga en fase gasosa només l'incendi es va extingir sol, amb el dubte de si les emanacions gasoses, que són més pesades que l'aire, podien posar en risc l'escenari. Es va continuar projectant aigua fins que després de monitorar la base del dipòsit es va descartar l'acumulació de concentracions perilloses d'òxid de propilè. Un cop descartada l'acumulació de concentracions d'òxid de propilè es plan-teja el transvasament d'òxid de propilè a l'interior del dipòsit a un gestor de residus autoritzat. Això és el dia 15.

El dia 16, ja quan l'emergència comença a estar més estabilitzada, l'estratègia era eliminar riscos potencials que tinguéssim. El primer objectiu tàctic era gestionar noranta tones d'òxid d'etilè contingudes dins d'un tanc perforat. Això implicava les accions i maniobres relacionades, contactar amb gestora de residus, contactar amb empreses que consumeixen òxid de propilè, analítica d'una mostra de producte, su-

port i anàlisi de resultats, transvasament mitjançant cisterna respiradora, transvasament mitjançant bomba peristàtica, test de velocitat de transvasament i mostreig previ a la cisterna. Aquest seria el primer objectiu tàctic del dia 16.

Després hi ha el 2, és supervisar els efectes col·laterals a l'interior de la indústria. En aquest cas, amb accions i maniobres relacionades se supervisen totes les accions que realitza l'empresa fora de la zona d'exclusió, l'equip de supervisió i d'acompanyament, contínuament. S'aproven les accions per restablir l'operativitat del dipòsit contra incendis. En aquest cas calia soldar el tanc, ja que té forats que limiten la seva capacitat del 30 per cent. Això és una situació el dia 16.

I tenim un objectiu tercer, que era supervisar i custodiar l'àrea d'exclusió. Amb les accions de garantir la seguretat dins de la zona d'exclusió es supervisa que ningú, evidentment, accedeixi en aquest punt, només els operatius.

Riscos que teníem el dia 16. Doncs els riscos que teníem a l'escenari estan relacionats amb el risc del producte a transvasar, van relacionats només amb el fet del transvasament. Les mesures de seguretat que s'apliquen és una detecció continuada amb una cèl·lula VOC del detector de gasos que es diu MultiRAE. S'assegura la sectorització dels tancs de metanol mitjançant un monitor portàtil fixat que projecta una cortina d'aigua que fa pantalla amb els tancs i la zona de transvasament.

L'objectiu tàctic 2 era: l'equip de supervisió recull i notifica totes les inspeccions que es realitzen fora de la zona d'exclusió. S'assegura que l'empresa no exposa a riscos no controlats. Es fa un seguiment dels conjunts d'aigua de la xarxa contra incendis mentre el tall està sent reparat.

I com a punt 3 dels objectius tàctics, amb aquests riscos, no es permet entrar el secretari judicial ni Mossos dins de la zona d'exclusió; es facilita i s'installa una zona de descans a l'interior de l'empresa, fora de la zona d'exclusió.

El tercer dia, el dia 17, i fins al dia 18 a dos quarts de dues de la matinada, hi ha l'estratègia que és control del risc, en aquest cas a dins de l'establiment. El que es fa és, ja, diguéssim, anar de baixa; control del risc del dipòsit d'òxid de propilè; també el control de seguretat del transvasament realitzat per Iqoxe, i garantir el transport del gestor de residus. I també el control de risc estructural: control de l'estabilitat estructural del dipòsit d'òxid de propilè i la resta d'estructures properes a la zona de treball, i estudi de l'estintolament necessari a la sala de control per a la investigació judicial.

Riscos que teníem associats aquest dia, que són els últims: riscos de transvasament, en aquest cas amb el vessament descontrolat de producte amb els conseqüents riscos d'inflamació i toxicitat per emanació de gasos; possible inflamació del producte a l'interior del dipòsit. Com a riscos estructurals teníem possible col·lapse d'estructures properes a la zona de treball i al dipòsit d'òxid de propilè; caiguda d'elements constructius –planxes i grecades d'acer– provocada per un episodi de vent des de mig matí fins a la tarda.

Mesures de seguretat que vam implementar són minimitzar l'entrada de persones a la zona de treball; garantir la seguretat de les maniobres de transvasament mitjançant línia d'aigua de quaranta-cinc mil·límetres amb línia d'escuma; garantir mesures constants amb detector de gasos –el MultiRAE que comentava abans– als peus del dipòsit a transvasar, evidentment, amb equips de protecció EPI de nivell 1 i més equips de respiració autònoma per a les maniobres de control; analítiques de cada cisterna pel control de producte transvasat; atmosfera ATEX a la zona del transvasament i control d'atmosfera; neteja d'algunes planxes per evitar la seva caiguda, i la localització i comunicació de la zona segura per evitar possibles impactes d'elements inestables. Doncs, aquesta va ser ja l'última intervenció.

I el que sí que finalment us..., diguéssim, com a conclusió, en aquest cas, que es va fer operativament, que també s'ha fet una valoració, en aquest cas, més interna, diguéssim, de quin és l'estat de tota la feina que nosaltres també podem millorar, es considera que l'avaluació del servei en general ha estat d'una bona coordinació

amb la resta d'agències actuants, i, després, una bona feina de suport per part de tot el que és la part, diguéssim, que s'ha creat des de l'últim any i un any i mig, diguéssim, de tota la creació del GRIT, del GREC i el Gros, que són els elements, grups específicament d'intervenció tecnològica, d'intervenció per a col·lapses estructurals i també de suport cooperatiu, en aquest cas logístic, i que han millorat molt, diguéssim, l'assistència en aquest cas per fer que aquesta emergència, doncs, s'hagi resolt en aquestes condicions.

I aquí ho deixaria.

La presidenta

Gràcies, senyor Pardo. Tenia prevista ara..., no sé si la intervenció de la directora general de Protecció Civil. No sé si continuar més amb la part d'intervenció de l'incendi, potser, amb el senyor Lozano, i deixem al final d'aquest primer bloc la senyora Ferrer, si no li importa.

Compareixença d'una representació de l'Associació Parcs Químics de Seguretat de l'Associació Empresarial Química de Tarragona

357-00696/12

Per tant, passariem ara la paraula al senyor Àngel Lozano, gerent de Parcs Químics de Seguretat de l'Associació Empresarial Química de Tarragona.

Àngel Lozano Curto (gerent de Parcs Químics de Seguretat de l'Associació Empresarial Química de Tarragona)

Hola, bona tarda. Bé, gràcies per deixar-nos participar en aquesta sessió. Bé, més que complementar una mica el nostre punt de vista o les nostres actuacions ja amb l'extens informe que ha fet el senyor Manel Pardo, i que vam estar, doncs, amb els cossos d'emergències de Bombers de la Generalitat coordinats des del primer moment, amb l'arribada de l'emergència.

Una mica, si us sembla, jo faré un petit resum de com va anar la nostra activació, la nostra arribada i la nostra intervenció, d'acord? Com molt bé deia el senyor Manel Pardo, nosaltres a les 18.41 vam sentir l'explosió per la proximitat del nostre parc de bombers del parc sud a la planta afectada. Ens vam autoactivar. Sí que és cert que al primer moment teníem certes informacions contradictòries d'on era l'emergència, pensàvem que a Dow. Nosaltres ens vam autoactivar. Però tres minuts després de l'explosió vam rebre la trucada d'Iqoxe confirmant que l'emergència era a la planta d'Iqoxe i que hi havia hagut una explosió. I al minut 45, 18.45, estàvem sortint ja amb tota la dotació cap a la planta d'Iqoxe.

Vam arribar a les 18.49 a l'empresa. Allí ens vam trobar amb Bombers de la Generalitat i vam tenir una petita reunió de coordinació per veure com escometre la intervenció. Lo primer de tot, com ha comentat també el senyor Manel Pardo, va ser atendre les víctimes, que estaven algunes ja a porteria. Primer, el porter que ens havia alertat estava allí ferit, i vam entrar directament a planta per començar el rescat d'altres ferits que hi havien a dins de planta. I les primeres funcions van ser extreure amb l'ambulància que portàvem els ferits de dins de la planta cap a la porteria d'Iqoxe i va deixar-los allí en estabilització, on els Bombers també ens van ajudar a estabilitzar el personal. I la resta de la dotació del parc químic, que inicialment, com ha dit ell també, era de set persones, va endinsar-se cap a dins de la planta, seguint les indicacions del personal de seguretat de l'empresa i de porteria, per anar extingint els diferents fronts que hi havien estesos per tota l'àrea, d'acord?

Era important extingir aquests focus per poder accedir, com el senyor Manel Pardo deia, a aquest tanc d'òxid de propilè que era, doncs, el que des de l'inici semblava que era el risc més imminent, perquè estava inflammat i perquè, doncs, hi havia un cert risc estructural i d'explosió, no? Llavors va ser obrir camí, anar extingint i acostar-nos cap a aquest tanc, fins que, finalment, cap a les 19.55 vam poder posar

dos monitors addicionals ja, una vegada s'havien tret tots els ferits i ja van ser retirats i transportats cap als serveis sanitaris, d'acord?

Llavors, aquí la nostra actuació sempre va ser coordinada amb Bombers de la Generalitat. Com sabeu, ells són els qui assumeixen la coordinació de l'emergència, i nosaltres quedem sotmesos sempre com un grup operatiu més a les seves ordres, i vam seguir, doncs, fent les tasques de refrigeració i extinció de diferents fronts i refrigerant el tanc de diòxid de propilè.

A les 21.30, entre les 20 i les 21.30 va seguir arribant personal de reforç del parc químic, fins a un total de vint-i-dues persones i dotze vehicles. Vam dimensionar l'equipament de personal i d'equipament de forma que poguéssim assolir la intervenció que estava en el moment, diguéssim, els recursos que hi havien, però també ho vam sobredimensionar de forma que, per si hi hagués hagut un col·lapse del tanc, van portar bombes de gran cabal, monitors de gran cabal, i una cisterna amb vint-i-cinc tones d'escumogen, doncs per poder escometre..., bé, per poder intervenir si l'escenari anava a un altre tipus de circumstància, d'acord?

Vam fer dues maniobres d'intentar extingir aquest tanc d'òxid de propilè, una, injectant espuma dins del tanc, però això no va ser possible perquè realment el que vam veure és que quan s'estava intentant fuitava més. La segona estratègia va ser a les tres de la matinada, quan vam procedir, assessorats també per l'empresa química Iqoxe, a injectar a través d'una línia de gas nitrogen per inertitzar l'interior, com també s'havia exposat anteriorment, i el que va fer és, diguéssim, garantir una atmosfera menys explosiva i amb menys risc, d'acord? I es va mantenir de forma que això semblava que contenia una mica les alarmes.

Bàsicament, vam seguir refrigerant tota la nit fins al matí següent al canvi de torn. També vam col·laborar amb Bombers per trobar la víctima que va quedar desapareguda sota les runes de la sala de control. A les 7.45, sembla, es va trobar personal, i bàsicament al canvi de torn, a les vuit del matí, 8.20, vam seguir amb aquestes labors d'extinció, de refrigeració, fins que aproximadament a les tres del migdia del dia 15 aquest tanc, doncs, va quedar ja sufocat. I llavors vam continuar bàsicament en labors de transvasament i adequació dels *cubetos* i transvasament dels productes de *cubetos* i del tanc.

És una mica una actuació resumida, però jo crec que els detalls, diguéssim, ja els ha fet el senyor Manel Pardo en la seva presentació. Una mica complementari, i, bé, obert a les preguntes que tingueu al respecte.

La presidenta

Gràcies, senyor Lozano.

Compareixença de la directora general de Protecció Civil

357-00695/12

Ara sí, doncs, seria el torn de la senyora Isabel Ferrer, directora general de Protecció Civil. Endavant, senyora Ferrer.

La directora general de Protecció Civil (M. Isabel Ferrer Álvarez)

Gràcies, presidenta. Bona tarda, diputades, diputats, bona tarda a tothom. La idea és donar resposta a la convocatòria que he rebut d'aquesta comissió per explicar quina va ser l'actuació de la Direcció General de Protecció Civil davant l'explosió produïda a les instal·lacions de l'empresa Iqoxe, però també m'agradaria fer esment i informar-los de les accions que prèviament a l'incident s'estaven desenvolupant, perquè al llarg del 2019 hi havien hagut diferents incidents per afectació de risc químic, i també de les actuacions que amb posterioritat a l'accident d'Iqoxe s'han realitzat en l'àmbit del risc químic des d'aquesta direcció.

Hi ha un informe que s'ha elaborat des de la Taula d'Avaluació i Seguiment de l'Accident de l'Empresa Iqoxe a la petroquímica del Camp de Tarragona, de data 20

de març, que ja descriu els fets i les actuacions immediates que es van emprendre, així com les conseqüències de l'accident i algunes de les propostes de millora. Tot i això, penso que és interessant el conèixer de manera..., amb detall, quin vas ser l'abordatge que des del centre d'emergències es va realitzar tot seguint els procediments descrits al Plaseqcat i quines van ser les circumstàncies que des del Cecat vam haver d'afrontar davant d'aquest escenari.

Al Cecat es va rebre a les 18.38 l'avís del 112 comunicant-nos que s'havien rebut diferents trucades de ciutadans informant de que havien sentit una explosió, sobretot que hi havien flames a la zona de la petroquímica. Com saben, a l'edifici del 112 de Reus tenim un Cecat també. Des d'allà ells podien visualitzar l'explosió a través de las càmeres de vigilància del polígon de risc químic sud, però atès que les imatges no ens permetien identificar..., no ens permeten acostar-nos i saber quina és la empresa afectada, es va iniciar una ronda de trucades a les empreses d'aquell sector per intentar esbrinar quines eren les instal·lacions afectades, i sobretot quin era l'accident accidental.

A les 18.58, davant la incertesa i l'alt volum de trucades de ciutadans que trucaven al 112, lo que vam fer va ser activar el Plaseqcat en fase d'alerta. Aquesta activació en fase d'alerta és la que correspon a un accident de categoria 1, és a dir, quan s'han produït danys materials a l'interior de la instal·lació però no hi ha afectació a l'exterior, tot i que es va demanar preventivament el confinament als ciutadans de la zona d'on tinguessin molèsties o on estigués arribant el fum de l'incendi.

A les 19.10 els Bombers ens van informar que l'incident s'havia produït a l'empresa Iqoxe, on cremava un gran incendi, i ja ens van dir que es tractava..., que sospitaven que podria tractar-se de polipropilè i ens indicaven que l'escenari feia sospitar d'un nombre elevat de ferits greus. És aproximadament en aquest moment que nosaltres rebem l'avís de que s'ha produït un ensorrament, en primera instància, un ensorrament en un edifici proper, però que nosaltres no relacionem en cap cas amb l'explosió que s'havia produït. En tot cas, com gràcies a Bombers havíem identificat l'empresa, i aquesta empresa està inclosa al Plaseqcat, atès que es tracta d'una Seveso de nivell alt, es va consultar la documentació de risc, que ens diu les distàncies d'afectació teòriques. El que passa és que davant de que no teníem dades concretes, no podem associar la situació a cap dels escenaris que teníem descrits en el pla.

Vull fer esment de que l'anàlisi de risc de les empreses de risc químic del Plaseqcat, que inclou els possibles accidents i les seves distàncies d'afectació, no es realitza pels tècnics de Protecció Civil, sinó que correspon a la Direcció General d'Energia, Seguretat Industrial i Seguretat Minera, d'acord amb la normativa vigent.

Cap a les 19.15 vam reavaluar l'escenari, davant la informació de Bombers, que ens confirmava l'existència de ferits múltiples i vam activar la fase d'emergència del pla. Atès que tampoc no hi havia constància de trucades al 112 per afectació a la població, més enllà de la demanda d'informació pel que estava passant, ni tampoc teníem constància ni informació respecte de que hi haguessin atencions per part del SEM a la ciutadania, ni tampoc els equips municipals ens havien reportat o ens explicaven que hi havia cap afectació a la població més enllà de les conegudes, vam descartar el confinament general, tot i que van mantenir la recomanació de confinament en cas de molèsties pel fum.

Davant la poca informació i la situació d'incertesa, es va fer, a través de les xarxes socials, un tuit demanant que preventivament a les persones estiguessin confinades. Ja s'havia fet a les 19.06 hores, però aquest cop vam citar les poblacions veïnes a l'empresa, a les instal·lacions. Esperàvem..., vam demanar que es produís aquest confinament fins que tinguessin informació fiable que ens permetés avaluar la situació. Minuts després, es va recordar que el confinament d'aquestes aquestes poblacions era absolutament preventiu i que s'havia de fer en cas de que notessin molèsties pel fum provocat per l'incendi.

A les 19.30, Bombers ens dona una nova informació sobre la possible implicació d'òxid d'etilè. I això ens fa reavaluar la situació i considerem la possibilitat d'aplicar la categoria 3, és a dir, un incident amb afectació a l'exterior que comporta el confinament a la població i l'activació de sirenes més properes a l'entorn.

A les 19.34 es procedeix via xarxes socials a informar que es faran sonar les sirenes a la Pineda, Vila-seca, Tarragona, a Bonavista i Universitat Laboral i a la població de la Canonja, al municipi de la Canonja. Vull assenyalar en aquí que el procediment d'activació de les sirenes no és un procediment automàtic; no consisteix en prémer un botó i les sirenes sonen, sinó que requereix una sèrie d'accions i de comunicacions amb els serveis d'emergència, amb els operatius, amb els ajuntaments de la zona i sobretot és imprescindible disposar d'informació respecte de les distàncies i de la zona d'afectació concreta per decidir quines sirenes es fan sonar en funció de quina zona concreta cal confinar, i en aquest cas, com estic explicant, no teníem un escenari ni unes distàncies concretes. Pràcticament no teníem cap tipus de dades que ens permetessin identificar quin era l'escenari en el que estàvem treballant.

A les 19.38, finalment, aconseguim contactar amb l'empresa Iqoxe, cinquanta minuts després de que s'hagués produït l'explosió. Ens informen de que efectivament s'havia produït una explosió, però en el reactor de la planta de derivats, no de la d'òxid d'etilè. Per això, descartaven la possibilitat d'un núvol tòxic, ni tampoc afectació a l'exterior de la instal·lació. Ens van alertar en aquell moment de l'existència de dos ferits.

En aquell mateix moment, Bombers ens confirma *in situ* que l'afectació és només de la zona de l'empresa i que no cal procedir al confinament de la població. Per tant, i atès que les dues fonts d'informació del Plaseqcat que el pla preveu per donar l'activació de les sirenes indiquen que no hi havia possibilitat de núvol tòxic, es dona la instrucció per revertir el procés d'activació de sirenes i de mantenir l'emergència amb categoria 2.

A les 19.50 s'informa, a través de les xarxes, que Bombers ens ha donat la informació de que no hi ha risc, no hi ha risc extern i, per tant, que no es faran sonar les sirenes, encara que preventivament, si a la zona hi ha fum, es recomana un confinament preventiu, especialment a la zona de la Canonja i de Vila-seca. A les 20.06 Bombers ens informa que l'incendi es troba confinat dins de la planta i que continuarien fent tasques de recerca i de rescat dels ferits i es manté la fase d'emergència mentre es fan i s'acaben les tasques operatives.

Aquest és, en resum, el detall de l'operativa de la gestió que des del Cecat es va dur a terme. Aquesta, com totes les altres actuacions per a emergències que realitzem, s'avalua en dos nivells: un nivell més immediat, que mesura el nivell de desviació que s'ha produït en el compliment dels protocols establerts pel pla activat, a fi de detectar quins han sigut els errors que s'han pogut cometre i considerar les propostes de millora que estarien en relació amb aquests errors possiblement detectats. I una altra avaluació general, amb tots els implicats; aquesta, malgrat que es va iniciar i es van començar a sol·licitar els informes d'actuació a tots els organismes implicats, a hores d'ara es troba aturada, atès que –com saben– hi ha oberta una investigació judicial que està sota secret de sumari.

Els voldria –això sí– compartir tres aspectes que jo penso que són rellevants de l'avaluació de la gestió operativa que vam realitzar i que va posar de manifest aspectes i elements que considerem que són importants i sobre els que nosaltres estem treballant i hem treballat.

El primer és que no es va produir per part dels tècnics de guàrdia del Cecat cap desviació significativa en el compliment dels procediments establerts pel pla, el Plaseqcat. És més, l'equip va haver de treballar amb uns grans nivells d'estrès degut a la manca d'informació, perquè això va generar una absoluta incertesa que dificultava la correcta presa de decisions i sobretot l'avaluació real del perill.

Cal assenyalar aquí que l'empresa Iqoxe està afectada per la normativa de risc químic Seveso, en el seu nivell superior, i que està inclosa en el Plaseqcat, està considerada d'interès per la Protecció Civil de la Generalitat de Catalunya d'acord amb la normativa vigent, en matèria d'autoprotecció i, per tant, resta obligada a disposar d'un pla d'autoprotecció. Aquest pla d'autoprotecció defineix les actuacions que efectuarà la instal·lació en cas d'accident. És important saber que aquest pla no va ser activat, que no es va sol·licitar ajuda externa, ni tampoc no es va comunicar al Cecat..., sinó passats cinquanta minuts de l'explosió, malgrat que estaven obligats a fer-ho immediatament en el cas d'accident greu, d'acord amb la normativa i amb els protocols. Podríem dir que aquest primer aspecte que va sortir a l'avaluació interna, lo que ens diu és que l'actuació de l'empresa el dia 14 de gener, de l'empresa Iqoxe davant l'accident va constituir una falta greu d'acord amb la normativa de Protecció Civil.

Un segon aspecte és que el Cecat va gestionar aquesta emergència amb l'esforç afegit d'anar adaptant els procediments d'actuació a la informació disponible i a l'escenari que es va produir com a conseqüència de l'explosió del reactor. Aquest escenari estava completament fora de les hipòtesis establertes per la Direcció General de Seguretat Industrial, especialment pel que fa a l'abast dels danys i, com a conseqüència, no estava contemplat en els possibles escenaris d'accident del Plaseqcat. Podem dir que el que es va produir era un escenari inèdit, perquè l'anàlisi de risc establert ens indicava que l'explosió d'un reactor a l'empresa Iqoxe correspondria a un accident de categoria 1, és a dir, afectació sols a l'interior de les instal·lacions i amb un radi màxim d'afectació de trenta-quatre metres. D'aquí la dificultat que vam tenir en un primer moment, des del Cecat no pas des de Bombers, sinó des del Cecat, d'associar aquesta informació que teníem d'un edifici que havia estat col·lapsat per una de les parts del reactor, que s'havia projectat dos quilòmetres i mig, perquè la informació que nosaltres teníem amb l'anàlisi de risc que constava en el pla és que el radi màxim d'afectació era de trenta-quatre metres.

En qualsevol cas, això, els escenaris de danys disponibles no contemplaven la projecció de fragments a l'exterior i molt menys a un quilòmetre i mig o dos de distància. Per tant, la conclusió seria que en termes de seguretat industrial aquest accident i sobretot les conseqüències mai no s'haurien d'haver produït.

Un altre aspecte final que considero rellevant és que la protecció de la població en el Plaseqcat es fonamentava en la informació inicial que proporciona l'empresa accidentada en activar el seu propi pla d'autoprotecció. La manca d'activació d'aquest pla d'autoprotecció en les indústries químiques implica una situació de greu risc per a la població quant a la gestió del Cecat atès que no disposa de la informació bàsica per prendre i activar mesures de protecció adequades i proporcionades al risc.

Com els deia al començament, tot i que tècnicament l'actuació del Cecat es va ajustar als procediments establerts pel pla i no detectem cap desviació, sí que hi ha un aspecte rellevant a tenir en compte i és que la manca d'informació en els primers moments i l'allau de peticions de mitjans de comunicació d'arreu, sobretot també internacionals, va provocar, entre altres condicionants, que la informació emesa a la població hagués de ser corregida, i això va afegir un neguit important a part de la població per aquesta sensació d'incertesa i de perill.

Aquesta avaluació interna i les propostes de millora que es van presentar es van afegir a la feina que ja s'estava realitzant arrel dels accidents esdevinguts l'any 2019 a les instal·lacions de les empreses de Carbuos Metàlics, de Miasa, de Clariant i d'Ercros. Val a dir que aquests incidents ja havien posat de manifest la necessitat d'impulsar un conjunt d'accions que, liderades des de la Direcció General de Protecció Civil, fossin la base per elaborar el Pla de millora de la gestió del risc químic al Camp de Tarragona.

En voldria destacar algunes, d'aquestes accions. Una d'elles, que considero interessant, és que es van constituir dos grups de treball, un dels operatius i dels or-

ganismes implicats en el Plaseqcat i un segon grup de treball que es va formar constituït pel Departament d'Interior i l'Associació Empresarial Química de Tarragona. Les conclusions del treball de grup operatiu assenyalaven la necessitat de la millora de la coordinació, la millora de la comunicació i la creació d'una estructura de decisió més propera al territori.

El grup de treball amb l'associació empresarial va abordar, a través de diferents subgrups, algunes propostes que la mateixa associació quant a millora de les canals d'informació va proposar i es van plantejar propostes des de la Direcció General de Protecció Civil, com ara l'elaboració de nous procediments per a la millora dels sistemes de detecció, l'estudi de la cessió dels sensors específics que algunes empreses tenen disponibles, la instal·lació de sensors externs fixos perimetrals a les zones de població, sistemes de difusió massiva d'informació a la població a través d'operadors de telefonia mòbil i altres.

Es van realitzar també reunions de valoració de la postemergència amb el món local, amb col·lectius de persones vulnerables i amb empreses després dels incidents produïts al llarg del 2019. El posicionament dels municipis es va mostrar molt favorable a la recuperació del Plaseqta, d'un pla específic per al Camp de Tarragona i a l'acostament de la gestió de les emergències al territori, però alhora la realitat que vam detectar indicava una baixa implicació dels municipis respecte de la Protecció Civil fora del moment propi de l'emergència.

A tall d'exemple, val a dir que dels vint-i-nou municipis que estarien obligats a fer un pla d'emergències municipal per risc químic en el cas que es recuperés el Plaseqta, com així s'ha fet, en aquell moment, cinc que ho tenien recomanat no l'havien fet. I dels vint-i-quatre que en tenien obligació, cinc no ho havien fet, nou el tenien caducat i només deu tenien el pla actualitzat i vigent.

Les reunions amb els territoris van posar de manifest i van expressar als equips de govern la necessitat de formació, d'informació i sobretot de suport a la implantació dels plans d'emergències i en la sensibilització de la població.

I un altre aspecte que també es va treballar va ser a través dels simulacres, que són una peça essencial en la preparació i en l'enfrontament de les d'emergències. S'han anat fent; al llarg del 2019 es van fer exercicis de confinament en més d'una cinquantena de centres educatius, proves de la xarxa d'avisos a nivell general; es va realitzar un simulacre amb tots els grups operatius del Plaseqcat amb l'empresa CEPSA dins del Port de Tarragona... Tota aquesta feina que s'ha realitzat des dels Serveis Territorials de Protecció Civil de Tarragona responia a la preocupació d'aquesta direcció per les recents emergències químiques que s'havien produït a Tarragona i a la constatació de la necessitat de millorar les eines d'abordatge i les eines de gestió de l'emergència. Algunes d'aquestes millores són precisament les que formen part de les conclusions de l'informe que s'ha presentat al Govern a partir de la taula, com ara això de la instal·lació del sistema d'avís massiu a la població a través del telèfons mòbils o senzillament la instal·lació de barreres de sensors.

Quina és la situació actual? I ja vaig acabant. La Direcció General de Protecció Civil va fer un procés intens i àgil d'anàlisi i de millora, que va culminar amb l'elaboració d'un nou Pla d'emergències químiques de Tarragona, el Plaseqta 2020. Es va fer a partir del treball que ja fèiem des del 2019, però es va tancar un mes i mig després de l'accident de l'empresa Iqoxe. El 28 de febrer es va aprovar a la Comissió Plenària de Protecció Civil el Pla de millora per a la gestió del risc químic a Tarragona, amb un cost aproximat d'uns 7 milions d'euros, que inclou les següents actuacions.

En primer lloc, la recuperació del Plaseqta, que ja està en aquest moment en funcionament, que és un pla especial per a emergència exterior per al sector químic de Tarragona, un pla amb entitat pròpia i autonomia i que respon a la singularitat territorial i simplifica els processos per tal d'agilitzar la presa de decisions, especialment les mesures de protecció a la població. Aquest pla afecta vint-i-nou municipis, amb

un total de 368.000 persones i més de cinquanta-dos establiments industrials; una estructura operativa que està estructurada a través d'un comitè tècnic presidit pel director de Serveis Territorials d'Interior i un consell assessor, presidit pel delegat del Govern a Tarragona. I preveu la creació del grup de treball de la Comissió de Protecció Civil del Plaseqta, format per tots els departaments de la Generalitat de Catalunya implicats, pels ajuntaments, per les empreses, l'AEQT, i que té com a objectiu la implantació del pla, així com determinar les especificitats d'aplicació i els mecanismes de coordinació. En un termini de sis mesos, el Plaseqta s'actualitzarà amb les conclusions del grup.

Una altra proposta és el reforç del rol dels municipis en la presa de decisions, atenent que els municipis són corresponsables la seguretat. El tercer punt és l'inici d'un procés participatiu per avaluar els criteris d'activació de sirenes. Es tracta d'un procés de participació ciutadana, en el que es treballarà també la simplificació de l'arbre de decisions. Un altre aspecte de millora és la millora de la informació pública a través de canals de comunicació directa amb la ciutadania. I, finalment, un conjunt de mesures que inclou una millora de les alertes primerenques a través de les barreres de sensors químics en les diferents interfases químiques urbanes.

No s'escapa tampoc que actualment, malgrat tenim una situació molt complexa des que pràcticament la totalitat del personal de la Direcció General de Protecció Civil està en aquest moment dedicada a l'emergència derivada de la Covid, es continua treballant des dels Serveis Territorials en el pla d'implantació Plaseqta. El pla està treballant en un programa d'implantació que té l'objectiu de facilitar els coneixements de les funcions de cada u, d'establir les coordinacions entre els operatius, de preveure la incorporació de mitjans tècnics...

En fi, hi ha molta feina encara per fer. La implantació del pla genera en si mateix un pla d'implantació en el que s'està treballant i s'està definint en aquest moment. No sé si arribarem al termini dels sis mesos plantejats, perquè hem hagut –com els deia– de destinar gairebé tots els recursos al treball contra la pandèmia que patim, però es faran tots els esforços perquè a partir dels sis mesos de l'aprovació del pla puguem implantar totes les millores que des del món local, des de les empreses i des de tots els afectats s'aportin per millorar aquest pla de risc.

Res més. Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Ferrer. Després de la intervenció d'aquests tres primers compareixents, seria el torn dels grups parlamentaris. Més o menys hem calculat un temps de cinc minuts, bàsicament per tenir temps també de fer, doncs, els compareixents que venen *a posteriori*.

Començarem amb el Grup Parlamentari de Ciutadans; té la paraula el senyor Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Bona tarda. Moltes gràcies, presidenta. Bé, primer de tot vull dirigir-me al senyor Pardo i al senyor Lozano, que facin extensiva la felicitació que vull fer específica per als membres del Cos de Bombers i als membres dels parcs químics de seguretat que van intervenir després de l'explosió de la planta Iqoxe. Avui potser hem vist encara millor les dimensions d'aquest gravíssim accident, i preocupats també pel fet que la mateixa indústria d'una banda i els mateixos serveis de la Generalitat d'una altra, doncs, no hagin estat capaços d'avaluar suficientment els riscos que finalment es van derivar en el fet produït, l'explosió. Però, en tot cas, és encomiable l'actuació dels membres dels cossos d'emergència en l'extinció d'aquest incendi i en pal·liar les conseqüències gravíssimes d'aquesta explosió.

Jo em voldria dirigir al senyor Lozano, i el senyor Pardo potser també en té la informació: qui és o amb qui es van coordinar dins l'àmbit de la pròpia empresa Iqoxe. És a dir, suposo que hi va haver des del primer moment tot i que el pla d'emergència

de seguretat interior de la mateixa empresa no es va activar a temps, doncs, jo suposo que des d'un primer moment hi havia un responsable per part de l'empresa que es va coordinar amb els bombers que actuaven per tal de donar informació... (*tall de comunicació*) ...essencial per poder actuar amb el màxim de seguretat i el màxim d'eficàcia també ampliant les conseqüències de l'expulsió. Per tant, amb quina persona o amb quines persones dins de l'àmbit de l'empresa es van poder coordinar.

Respecte a l'exposició que ha fet la senyora Ferrer, és clar que hi va haver molta queixa, molt neguit per part de la població dels municipis adjacents, la població que va viure de prop l'explosió, que va poder seguir fins i tot amb els seus mateixos ulls, no?, com s'estava desenvolupant el posterior incendi, doncs amb molt de neguit i molta –fins a cert punt– manca d'informació. Perquè ens ha dit que efectivament es comunicaven amb la població per xarxes socials, per Twitter. És veritat que hi ha moltíssima gent que estem penjats gairebé totes les hores del dia de xarxes socials, però també hi ha moltíssima gent que no té aquesta font d'informació i de ben segur que hi va haver molta d'aquesta gent que es va dirigir als serveis d'emergències, al centre de gestió del CAT112.

No sé si des del 112 es va disposar o no, ja que estaven també..., he vist que el mateix Cecat tampoc tenia la informació en temps real, si es va disposar o no d'informació suficient per anar orientant la població i anar-la tranquil·litant també, en la mesura que hi havia informacions contradictòries: «ara toca està confinat», «ara potser no toca», «ara tenim un confinament preventiu». Una cosa que va generar certa polèmica, no?, perquè o és confinament o què passa, que potser no ens ho acaben d'explicar, potser pot venir una cosa molt greu... Tot això va generar un cert desconcert dins de la població.

Li volia preguntar també a la senyora Ferrer, d'una banda, qui va participar a la gestió de l'emergència en l'àmbit del Cecat, si en pot fer una descripció també cronològica, per jornades no? Hi van ser exclusivament tècnics del Cecat, hi van haver altres responsables o altres autoritats? I qui va assumir el paper de director del pla en el si del comitè d'emergències, qui va ser la persona que va tenir al seu càrrec principalment la direcció de la gestió de l'emergència.

Molt preocupat també per un fet incontestable, no?, que dels vint-i-nou municipis que podien necessitar un pla d'emergència, només deu el tenien actualitzat. Estem davant d'una indústria molt important, d'una indústria amb un elevadíssim risc també industrial. Ho hem vist més d'una vegada, no només amb l'explosió d'Iqoxe, amb altres accidents greus que han anat passant al llarg del temps. I és preocupant que una indústria amb un alt risc..., que jo entenc –ja ens ho explicaran els industrials– que jo entenc que la indústria deu tenir un cert nivell de preocupació respecte a la seguretat industrial, tot i que no s'han avaluat correctament els riscos en el cas d'Iqoxe, però en tot cas penso que haurien d'estar molt preocupats de la pròpia seguretat de les seves indústries, però en tot cas que no hi hagi una suficient conscienciació institucional, en aquest cas per part de l'Administració local, de tenir previstos i totalment actualitzats aquests plans.

Perquè ara es parla o es parlarà molt els propers mesos de que s'ha recuperat el Plaseqta, però el Plaseqta estava dins del Plaseqcat, i, per tant, l'emergència es va gestionar en el Plaseqcat. I la primera reacció per part de les dotacions que hi van intervenir, entenc que suficientment coordinades també per part del Cecat, doncs, estaven dins d'aquest àmbit de gestió previst en el Plaseqcat, i, per tant, no és la panacea el Plaseqta sinó que la panacea és que tothom tingui la feina feta i els deures fets. I res més.

Gràcies.

La presidenta

D'acord. Donar-li les gràcies al senyor Alonso i donar-li la paraula al diputat de Socialistes i Units per Avançar, el senyor Carles Castillo.

Carles Castillo Rosique

Gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc, com crec que no pot ser d'una altra manera, agrair als tres intervinents, als tres compareixents la seva informació, la seva documentació. Felicitar els col·lectius, doncs, que depenen d'ells, que van fer un treball jo penso que encomiable, tots plegats, tant la gent de Protecció Civil, com la gent de Bombers de la Generalitat, com naturalment la gent de Bombers dels parcs químics. Per tant, lo primer que toca jo penso que és felicitar, però tinc alguns dubtes respecte del que s'ha anat dient, no?

En primer lloc, parlaven, han parlat diverses vegades, dels mesuradors de gasos MultiRAE, una mena d'explosímetres, d'un rang ampli, capaçs de mesurar la possibilitat de clor, oxigen, sulfhídric, gasos volàtils, etcètera. Jo tinc entès que tots els camions d'intervenció haurien de portar un MultiRAE i aquest MultiRAE només estava al furgó de risc químic que, per cert, el dia que va passar l'accident era de baixa. Què en poden dir, respecte dels MultiRAE?

En segon lloc, què en poden dir, també, dels problemes de connectivitat que té contínuament el Centre de Comandament Avançat quant a comunicacions, però també en qüestions informàtiques. Té molts problemes per connectar-se; quan arriba al lloc moltes vegades no poden ni connectar-se per fer la comunicació ni tan sols connectar-se a internet.

També he trobat a faltar, en l'informe tècnic del senyor Pardo, no he vist o he pogut seguir de manera, diguem-ne, una mica difícil, però no he trobat cap referència a les comunicacions que s'han de fer per emissora del Cecat a les empreses de la vora, tal com estableix el Protocol de parc químic i de Cecat. Tinc entès que no es va comunicar res a altres empreses, cada empresa va aplicar el seu pla d'auto-protecció segons el seu criteri i segons el criteri del cap de seguretat de cadascuna de les empreses. No es va comunicar en cap moment ni què succeïa, ni si la resta de treballadors i treballadores del polígon s'havien o no de confinar. Què em pot dir, senyor Pardo, respecte d'això?

Respecte a la intervenció de la senyora Isabel, la directora general de Protecció Civil, jo crec que també va fer un gran treball Protecció Civil en general, però tinc també alguns dubtes i m'ha despertat encara més dubtes la seva intervenció, no?, perquè, a banda que no acabo d'entendre què és un confinament preventiu, crec que s'estan llançant missatges equívocs a la ciutadania, missatges equívocs a la població. No entenc si diu que en un primer moment –i ho ha dit vostè literalment– hi havia poca informació, manca d'informació, fins i tot ha dit que hi ha una falta greu per part de l'empresa, per tant, hi havia una incertesa. Davant d'aquesta incertesa, el que es decideix entenc jo és no actuar, és esperar. I jo entenc que el nivell de Protecció Civil, davant d'una incertesa, el que s'ha de fer és quasi que posar-te en el pitjor de les situacions i llançar tota la cavalleria.

Llavors, no entenc aquest decalatge en la informació a la població. No entenc, si després efectivament s'acaba de confirmar que no hi ha una afectació exterior perillosa, què passa fins que es produeix aquesta confirmació de que no hi ha una afectació perillosa a l'exterior? Què és el que ha de pensar la població en aquest decalatge de temps fins que l'Administració s'assegura i certifica que no hi ha un perill per a la població? I aquí veig realment un *fallo* molt greu. M'agradaria preguntar-li, a la directora general, si d'alguna manera es manté i que la decisió de no activar les sirenes va ser correcta, independentment de com s'hagi de prendre operativament o tècnicament la decisió. Si realment segueix mantenint que la decisió de no activar les sirenes va ser la correcta, perquè jo crec que aquesta decisió de no activar les sirenes és el que ha creat el trencament més gran de la confiança de la ciutadania. No només l'accident en si, que també, sinó la comunicació que es produeix després, i alguns *fallos* greus de comunicació.

També m'agradaria preguntar-li el paper de les associacions de voluntaris de Protecció Civil, en l'informe que s'ha presentat per part de la Generalitat. I no sé si alguna qüestió més, un segon...

I al representant de l'Associació de Parcs Químics, m'agradaria preguntar-li simplement si ens podria dir el nombre d'incidents o accidents que s'han produït o que han hagut d'actuar en els últims dos anys en el polígon.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Castillo. Té la paraula ara la senyora López, en nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Yolanda López Fernández

Gracias, presidenta. Y, bueno, primero de todo, agradecer a los comparecientes su intervención y la amabilidad que han tenido de venir a la comisión. Y bueno, por supuesto, a los efectivos que estuvieron en primera línea, tanto Bomberos, Protección Civil, y todos, luchando con el incendio en el accidente.

Empezaré por el señor Pardo, porque tenemos algunas dudas, que ya tenía de antes. Algunas lo mismo me las ha contestado, pero yo no he acabado de entenderlas. A ver, salieron informaciones de que el fuego se tardó una semana en apagar, en concreto. O al menos salieron las informaciones en prensa. Si esto es cierto, y por qué se tardó un poco, si faltó material técnico para enfriar los equipos. ¿Qué datos les hicieron pensar que estaba todo el incendio controlado? Y si había..., por lo que he escuchado de su intervención, estaban todo el rato midiendo la posibilidad de que hubiera otro incendio, que se incendiaran otros depósitos, ¿no se barajó la posibilidad de evacuar a las empresas de alrededor, a los trabajadores, a las viviendas colindantes, ya que están muy cerca?

Y bueno, al señor Lozano, ¿tienen alguna relación de todos los productos que se fabrican en las distintas empresas petroquímicas, así como los productos que se utilizan para su fabricación? La verdad es que me ha asustado un poco que al primer momento probaran la espuma, que no funcionara, hasta que hicieron la otra intervención de poner el nitrógeno. A ver, me gustaría saber si no hay, para cada producto que está allí, un protocolo de actuación de cómo se tiene que apagar, porque me deja un poco preocupada, me imagino que tiene que haber de todo.

Y después, a la directora de Protección Civil, la contradicción de no activar las sirenas de confinamiento –y esto es algo que se preguntan todos los vecinos– y los mensajes que se daban desde los vehículos de Protección Civil, invitando al confinamiento, y desde de la Policía Local.

La verdad es que la intervención de la señora Ferrer me ha dejado un poco espantada, porque imaginábamos lo que había sido, pero aún nos ha quedado un poco..., vamos, nos ha asustado más, la verdad, ¿eh?

No me ha quedado nada claro si Protección Civil al final logró contactar con la empresa y hablar con ellos. ¿En qué hora? Según la señora Ferrer, la empresa no siguió los protocolos de información. Después, se comprueba que no es tóxico casi más de una hora después de la explosión. Si hubiera sido tóxico, la población hubiera estado una hora expuesta a un tóxico. No sé si se tiene un protocolo de cómo se tenía que haber actuado, porque nos hubiéramos encontrado con un escenario de una magnitud..., incluso con colapso sanitario.

¿Han recibido, a día de hoy, explicaciones de la empresa de por qué no siguió los protocolos y contactó con Protección Civil?

Y después, me ha dejado un poco..., las empresas siguen funcionando, los polígonos petroquímicos siguen funcionando; me ha dejado bastante preocupada que ha dado la sensación de que ahora mismo está el Plaseqta, evidentemente era lo que se pedía desde los territorios, y parece ser que es lo mejor, pero al no estar implanta-

do, no sé si hay..., supongo que..., no sé qué protocolos estarán siguiendo desde los distintos organismos.

Y, bueno, da la sensación de que se haya cargado contra la empresa, que se haya cargado contra los municipios, pero a mí me da la sensación de que no había ningún tipo de comunicación, ni ningún tipo de coordinación, en ninguno de los organismos, incluidos los de la Generalitat. Y que gracias al buen hacer pues de bomberos, de todos los efectivos que estaban en primera línea, se pudo salir bien. Pero en un primer momento ningún organismo oficial estaba conectado y siguiendo los protocolos. Esa espera, ese *impasse*, y estoy con el compañero del PSC, creo que si no se conectaron las alarmas, como se dijo desde algunos sitios, para no crear alarma, creo que lo que más alarmó a la población fue esto, y que los vecinos no supieran qué hacer y no se diera información. Twitter no es todo, hay un montón de gente que no lo sigue, aunque parece mentira, y estaban totalmente desinformados. Había gente en la calle y estaban cayendo cascos y estaban cayendo..., durante mucho rato estuvieron cayendo muchas cosas, que podía haber sido mucho peor, la magnitud. Me ha creado un montón de dudas, la verdad.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, senyora López. Té ara la paraula el diputat Vidal Aragonés, en nom del Subgrup de la CUP - Crida Constituent.

Vidal Aragonés Chicharro

Doncs, moltíssimes gràcies, presidenta. Voldríem fer la intervenció seguint l'ordre en què s'han donat les compareixences, no en l'ordre inicial, i, per tant, començar pel senyor Pardo. I miri, nosaltres, que no som experts, com es pot imaginar, en qüestions de prevenció o d'extinció d'incendis i de salvament, sí que hem volgut anar a veure quines eren les seves competències. I volem preguntar-los, o preguntar-li, alguna de les qüestions que entenem que són competències seves en relació amb l'accident d'Iqoxe.

Primera qüestió, sobre tres de les funcions que vostès tenen –no pas totes–, sortides adequades per a tots els ocupants, o l'evacuació. Es van confinar els treballadors de les empreses del voltant? Allò que l'endemà es va transformar en zona d'explosió, el mateix dia o el mateix vespre de l'explosió realment s'havia transformat en un confinament dels treballadors i treballadores? L'hi pregunto sense atribuir-li la responsabilitat a vostè, simplement per poder conèixer.

També, en la descripció: accessos suficients per al servei d'auxili. Miri, el que li parla no és de Tarragona i ha anat a mirar el mapa on està situada Iqoxe i hem vist que hi ha dues vies de trens que passen pràcticament en el perímetre, Tarragona-Madrid i Tarragona-València, i una tercera molt propera és Salou. Com valora vostè, des d'un punt de vista tècnic, que existeixin aquestes vies tan a prop d'una empresa que ja hem pogut comprovar els riscos que té?

I la tercera qüestió, competència també sobre la formació i informació al personal: autoprotecció. Què van observar vostès al respecte, amb relació a Iqoxe? L'empresa va activar el pla d'autoprotecció correctament? Vostès van poder veure això? Vam veure altres tipus de comportament?

I després, també, alguna altra qüestió que ens ha cridat l'atenció. Vostè parlava de bona coordinació i entenc que parli de bona coordinació en relació amb l'empresa, potser, o amb alguna administració, però permeti'm que li preguntem: vostès contacten amb Iqoxe o Iqoxe contacta amb vostès? I en quin moment es fa aquest primer contacte?

I després, també, perquè tothom pugui entendre com s'organitza aquest operatiu, de qui reben vostès ordres, si al llarg de la tarda hi ha algun moment que reben ordres o tenen una actuació autònoma? I a qui van reportant informació i com aquella tarda –més que tarda, de fet, vespre-nit– vostès van poder reportar informació ja

sigui a Protecció Civil o ja sigui a d'altres ens o organismes dels departaments del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Per continuar amb les preguntes, per al senyor Lozano. Em permetrà, senyor Lozano, que faci una salutació a allò que alguns o algunes reconeixem com a bombers d'empresa. Els que no som del sector, doncs, tenim aquesta visió, d'aquests bombers que moltes vegades cobren molt menys que els treballadors i les treballadores de les empreses a les quals van a fer de bombers, però que a l'hora de treballar, doncs, han de tenir una responsabilitat com les que tenen aquells bombers que nosaltres, els que no coneixem el sector, anomenem com a públics. Sí que ens agradaria que ens poguéssim també diferenciar a partir de quin moment vostès ja no actuen autònomament, sinó que actuen d'una manera coordinada amb l'Administració o amb allò que anomenem els bombers públics.

L'hi estem preguntant de manera general i també perquè ho pugui aterrar en el supòsit d'Iqoxe, perquè ens sembla que ens explicava que arriben a Iqoxe, es troben amb bombers, per denominar-los d'alguna manera, públics, i en aquell moment es comencen a coordinar. Sí que ens crida l'atenció, i no ho diem com un retret, sinó a l'inrevés, en positiu, que vostè ens trasllada que té la sensació que la primera comunicació que fa Iqoxe és amb vostès, telefònicament, que reben una trucada d'Iqoxe i això és el que els va permetre activar-se tan ràpidament.

Ha parlat en algun moment que vostès fan una actuació concreta assessorats per Iqoxe; l'ha explicada molt bé, però si pot, fins i tot, explicar més per què ho fan amb aquest assessorament, crec que ens servirà molt per a la finalitat d'aquesta comissió, que és l'estudi de la seguretat a la petroquímica.

També hi ha un moment que ens sembla entendre que potser vostès van començar a seguir instruccions de l'Administració. Més enllà de la coordinació amb Bombers, bombers públics, vostè ens pot explicar si van tenir algun contacte –i li estic preguntant bàsicament per les primeres sis hores, des de les 19 hores fins a la matinalda– amb l'Administració pública? I en quin sentit va ser? Quan li dic «Administració pública» l'hi estic dient en sentit ampli: ajuntaments, Govern, departament.

I, per últim, en relació amb la senyora Ferrer, primer de tot, benvinguda novament al Parlament de Catalunya, ben tornada al Parlament de Catalunya, i em permetrà que li traslladem que hi ha alguna de les coses que ha dit ens ha generat moltíssima preocupació. Li agraim, això sí, la seva sinceritat.

Ha començat vostè dient que els plans els realitza la Direcció General d'Energia, Mines i Seguretat Industrial. Més enllà de que sigui aquest organisme, depenent d'Empresa i Coneixement, qui els faci, s'han pogut ja revisar? I s'han pogut revisar amb relació a la petroquímica de Tarragona i a l'accident concret d'Iqoxe i es pot fer una primera valoració? Si bé després comentarem alguna qüestió que em sembla que ja les han valorades...

I després, com contacten vostès amb l'empresa, o com contacta –ja parlo ara d'Iqoxe– l'empresa amb vostè? Ens sembla o ens ha semblat entendre que afirma-vostè que fins a cinquanta minuts després de l'explosió no va haver-hi contacte. Nosaltres podem entendre que si una sala de control pràcticament es desintegra hi hagi dificultat, però donem per fet que ha d'haver-hi un pla de seguretat que garanteixi que això no passi durant cinquanta minuts. I, a més, contrasta molt amb una realitat en la qual, als pocs minuts, des d'Iqoxe s'estava parlant, com a mínim, amb els bombers d'empresa. Ens pot explicar quin és el protocol a seguir i per què pensa vostè que fins a cinquanta minuts després de l'explosió no va haver-hi contacte entre Protecció Civil i Iqoxe?

I, sobretot, com pensa vostè que poden actuar des de Protecció Civil si... (*tall de comunicació.*) ...vostès van informar i van prendre algunes decisions amb relació a l'explosió i amb relació a les seves competències. Mirin, 19.06 hores, vostès piulen: «Explosió i incendi en una empresa del polígon sud de Tarragona. Es recomana a la ciutadania que visqui a prop de la zona de l'explosió que es confini preventivament

fins a saber l'abast de l'accident químic.» El confinament diu que... (*tall de comunicació*) ...preventiu, però a la vegada que ho proposen, i com a mínim en aquell mateix moment, vostès no fan sonar la sirena. I si és una recomanació, i es fa vint-i-sis minuts després de l'explosió, i encara no saben l'abast de l'explosió, la significació que pot tenir, el perill de l'explosió en relació amb el contacte amb l'aire..., què hagués passat si mantenint aquest caràcter preventiu, que no semblaria que fos obligatori, la dimensió del que estava passant a Iqoxe hagués estat una altra? Jo crec que no cal que li posi més adjectius, sinó que vostè m'està entenent perfectament.

I una altra pregunta. Protecció Civil, entre quinze i vint-i-cinc minuts després de l'explosió, va manifestar al 112 que no tenien un protocol ni indicacions per activar les sirenes? Això es va afirmar des de Protecció Civil al 112?

Després, també, sobre les informacions i la forma que vostès van comunicar. A les 19.34 es fan sonar sirenes en una determinada zona. Per què en aquell moment i per què en aquelles zones? Quins són els elements que van determinar aquesta actuació? O, preguntat d'una altra manera, per què no es van activar les sirenes abans i per què no s'estaven activant en altres zones?

I, per últim, en relació amb aquest tipus de preguntes. 19.15, segon avís de confinament per a poblacions concretes per part de Protecció Civil. Diuen vostès: «Atenció, Protecció Civil demana» –en aquest cas diu «demana»– «confinar-se» –i entre parèntesis– «(tancar-se en un edifici i tancar finestres i portes) a: Tarragona, Salou, Vilaseca, Reus, Constantí, el Morell, la Canonja. Retuit, si us plau.» Senyora Ferrer, ens pot explicar si això és preventiu? És opcional? És obligatori? I si, evidentment, és diferent a allò que evidentment havien plantejat abans com una possibilitat. I, després, que ens faci una valoració global. Ara ens pot traslladar que potser aquestes comunicacions el que van generar va ser molta més confusió que no pas seguretat i tranquil·litat, al conjunt de poblacions de l'entorn petroquímic de Tarragona?

I per últim, i per acabar, mirin, com començàvem, nosaltres ens quedem més preocupats que abans de començar la comissió. De veritat que li agraïm molt la seva sinceritat, però ens quedem molt preocupats perquè vostè ha parlat de que era una hipòtesi no contemplada. Nosaltres som incapaços encara d'imaginar-nos per què això era una hipòtesi no contemplada i voldríem també que ens contestés per què no estava contemplada i de qui era la responsabilitat –o de qui és la responsabilitat– de que estigués contemplada. I li fem una pregunta més inquisitorial, no contemplada per la Direcció General d'Energia, Mines i Seguretat Industrial?

I com a darrera qüestió, vostè ens ha plantejat que únicament hi havia en l'escenari, quant a l'explosió, un radi màxim de trenta-quatre metres. Això és així? No hi havia cap altra mena de possibilitat descrita sobre els efectes de radi que pogués tenir projecció en l'anàlisi?

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Aragonés. Els pregaria que intentessin cenyir-se una miqueta al temps, si no, se'ns allargarà molt. I ara passo la paraula a la senyora..., no, perdó. Sí, a la senyora Raquel Sans, el nom del grup parlamentari... No, té la paraula el Subgrup Parlamentari del Partit Popular, el senyor Alejandro Fernández. Endavant.

Alejandro Fernández Álvarez

Moltíssimes gràcies, presidenta. Bé, primer de tot, vull agrair als tres compareixents les explicacions exhaustives que han plantejat. Agrair, en el cas del senyor Pardo i el senyor Lozano, la seva professionalitat i una professionalitat que, en el cas de la senyora Ferrer, no posaré en dubte, ni molt menys, perquè hi ha una trajectòria que avala, però em permetrà que –petit advertiment– hi hauran algunes crítiques al voltant del que ha explicat vostè.

Abans d'aquestes preguntes i crítiques, sí que voldria fer una mena de declaració de principis, una declaració de principis, podríem dir, fins i tot política. Els parla

un grup polític que durant la seva singladura a la ciutat de Tarragona i a tot el seu entorn ha fet sempre una reivindicació i una defensa d'una història d'èxit, de més de seixanta anys d'èxit, que és la presència de la indústria química a la ciutat de Tarragona i als seus voltants. I, a més, una història que s'ha de reivindicar i que s'ha de renovar. I ara mateix, que s'ha tornat a posar de moda, afortunadament, la necessitat –amb sentit comú, per descomptat– d'industrialitzar de nou la nostra economia, perquè genera estabilitat laboral, remuneracions més altes, una renda per càpita que en el cas de Tarragona es demostra que és més alta i més qualitat de vida en general, si es fan les coses bé, això sempre... A Tarragona i a qualsevol altre lloc, la indústria s'ha hagut d'enfrontar a teories de la conspiració, a *fake news*. Tot això en el fons no ha fet massa mal, com a molt pessigolles, no?, perquè mai ha tingut una base científica consistent.

El que sí que és perjudicial de debò és que els episodis de manca de transparència o de responsabilitat sorgeixin de les empreses o de la mateixa Administració, i hem de tenir present una cosa i no minimitzar-ho: alguna cosa es va trencar aquell dia entre ciutadania i indústria. No és una cosa irreversible, ni molt menys, tot al contrari, però això s'ha de recosir, perquè les crisis de confiança, i aquesta n'és una, no es poden solucionar pensant que això no..., bé, deixant passar el temps, etcètera. No, tot al contrari, requereixen més audàcia que mai i decisions fortes.

En aquest sentit, l'informe de la Taula d'Avaluació i Seguiment per a nosaltres és clarament insuficient. Planteja sis mesures per analitzar els errors que en el fons el que fan veure, doncs, com deia fa un moment, és llançar pilotes fora. Però és que la compareixença de la senyora Ferrer ha incidit de nou en llançar pilotes fora. L'empresa té responsabilitats, i tant que sí, i algunes, ja se sabrà, podrien arribar a ser penals, però les de la Generalitat... Hem trobat a faltar autocrítica i, sobretot, fins i tot alguna disculpa. No sé si hauria de ser vostè, senyora Ferrer, però alguna disculpa cap a la ciutadania per les coses que van passar.

Els protocols de seguretat, les sirenes, el confinament van fallar estrepitosament. I no es pot parlar que la responsabilitat és compartida. En política la responsabilitat és de qui és. Per això estem en política. No es pot intentar dividir entre agents que no tenen responsabilitats de govern. Ho dic bàsicament perquè, a banda d'aquests errors, crec que cal recordar, fins i tot, el tuit que va fer el senyor Buch. El cito textualment –és que sembla un acudit de Faemino y Cansado, però és que la realitat és el que va escriure–: «La gent pot sortir al carrer, però millor que es quedi a casa.» Això ho va dir el senyor Buch, que, francament, bé, demostra fins a quin punt tot allò va ser un autèntic desgavell.

Suposo que caldrà esperar les conclusions de la Inspecció de Treball i l'informe d'investigació encarregat a l'empresa DNV per tenir conclusions més àmplies, perquè és evident que, de moment, per part del Govern no han arribat.

Després –i intentaré ser el més telegràfic possible–, tres qüestions. Com saben tots vostès, una tapa de gairebé una tona de pes va provocar la mort d'un veí de cinquanta-nou anys en un episodi molt trist que té una càrrega pràcticament aleatòria, però és el típic cas que genera una enorme incertesa, que és el més greu, no?, precisament pel caràcter aleatori: la sensació que li pot passar a qualsevol en qualsevol moment. Quin tipus de mesures concretes perquè això no es torni a repetir s'han d'implementar? Perquè és que, hi insisteixo, de vegades són les coses més concretes, fins i tot que semblin anecdòtiques, les que provoquen sobretot desconfiança, com deia abans, la crisi de confiança.

Després hi ha hagut una cosa, senyora Ferrer, que no puc compartir, que ha comentat vostè. Ha parlat del paper dels ajuntaments a l'hora d'assumir la responsabilitat sobre el Plaseqcat. Miri, el problema aquí és una qüestió de recursos. Li puc assegurar que si els ajuntaments tinguessin clar que la competència és seva, i la tinguessin finançada, serien molt més eficients a l'hora de plantejar les seves polítiques en temes de confinament i de protocols de seguretat que el que es va demostrar

aquell dia. Però això s'ha d'aclarir d'una vegada per totes. El que no es pot fer ara és, una altra vegada, llançar pilotes fora i insinuar que la culpa la tenen els ajuntaments. És fins a cert punt normal que si es treu la competència, els ajuntaments, doncs, siguin menys ràpids a l'hora de fer els seus plans de seguretat. Li puc assegurar que, si tinguessin aquesta competència, ho farien millor.

I, finalment, una reflexió més en clau, si se'm permet, no diria sentimental, però sí de veí atemorit. Jo estava al meu domicili aquell dia en el moment de l'accident. El caos, el desconcert i l'angúnia que es va viure a la ciutat no es poden tornar a repetir. Com parlava a l'inici de la meua intervenció, estem parlant de més de sis dècades d'una història d'èxit, de confiança mútua, que només pot ser trencada, hi insisteixo, no amb les teories antiindústria –que mai no han triomfat, perquè no han tingut cap sentit–, sinó si l'Administració falla o les empreses fallen. I en aquest cas, el paper de l'empresa serà jutjat, però l'Administració no va estar a l'alçada i necessitem més autocrítica per part seva.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Fernández. Ara sí, tindria la paraula la senyora Raquel Sans, en nom del Grup Parlamentari Republicà.

Raquel Sans Guerra

Moltes gràcies, presidenta. Moltíssimes gràcies, d'entrada, doncs, als tres compareixents d'avui per les seves explicacions, per ser aquí i per haver-ho fet amb aquest nivell de detall.

Ser de les darreres a parlar, doncs, implica que moltes de les qüestions ja s'han expressat, ja s'han dit, i, per tant, intentaré no repetir-me, però sí intentar aportar i anar una mica més enllà d'algunes de les qüestions que s'han plantejat.

Pel que fa, per exemple, als plans d'actuació municipals, eh?, que s'ha posat sobre la taula, sobre aquests vint-i-nou plans, dels quals només deu estaven actualitzats, la meua pregunta és: qui és responsable de l'actualització d'aquests plans? És a dir, qui supervisa que els ajuntaments tinguin aquests plans actualitzats i, en tot cas, quines són les conseqüències de no tenir-los actualitzats. També voldria saber si després de l'accident i després d'haver determinat, doncs, que hi havia dinou plans, que alguns no estaven fets, d'altres no estaven actualitzats, saber si a hores d'ara, a data d'avui, a data del 12 de maig, quants d'aquests plans s'han actualitzat.

Pel que fa a la coordinació i al protocol de l'empresa, no? Si no ho he interpretat malament, aquí una de les comunicacions que s'ha fet va ser del vigilant de l'empresa a Bombers, que avisa de que s'ha produït aquest accident, perquè recordem, doncs, que estem parlant d'un accident i que, per tant, tots els protocols a vegades trontollen, perquè en aquest cas la sala de control..., una de les víctimes mortals estava en aquesta sala de control. A partir d'aquí, a partir de la seva experiència d'aquest cas concret, com creuen que s'haurien de treballar els protocols de les empreses? És a dir, vist que l'empresa..., en aquest cas, des de la sala de control d'aquesta empresa no es va poder comunicar directament fins cinquanta minuts després en aquest cas amb l'Administració, què creuen que haurien de revisar? Què creuen que haurien de revisar les empreses per millorar aquests protocols i perquè realment siguin eficients?

A mi també m'han deixat amoïnada algunes de les qüestions que ha plantejat la senyora Ferrer, sobretot aquests cinquanta minuts de decalatge entre que reben els primers avisos i que es rep la comunicació formal de l'empresa de que no hi havia risc en aquest cas per a la població en general. Estem parlant de cinquanta minuts en que no s'activen les sirenes, per tant, es donen missatges contradictoris a la població a través de les xarxes socials, aquests missatges de les xarxes socials es repliquen també a través dels mitjans de comunicació. Jo en aquell moment tornava cap a casa, també a Tarragona i, per tant, vaig fer un seguiment de l'emergència a través dels mitjans de comunicació,

a través dels mitjans públics, a través de Catalunya Ràdio, Catalunya Informació, que, doncs, no sabien ben bé quin era el missatge que s'havia de donar, no?, de si hi havia d'haver un confinament preventiu, si hi havia perill, si no hi havia perill.

La senyora Ferrer ha parlat d'una sèrie de filtres abans de l'activació de les sirenes, no?, que no ens imaginem un botó que s'activa així de manera directa. Voldria saber quins són aquests filtres abans de decidir que s'han d'activar les sirenes, i saber quin risc vam córrer com a població amb aquests cinquanta minuts de decalatge. És a dir, si cinquanta minuts després es determina que no hi va haver risc..., si aquest risc hagués existit, quin risc va córrer la població durant aquests cinquanta minuts?

I després, doncs, saber també el tema de l'activació de les sirenes, els missatges... I volia dir alguna cosa més i ara se me n'ha anat del cap i, per tant, crec que ho deixaré aquí. Els centres... Ostres, volia preguntar una cosa més, però no sé on ho tinc. En tot cas... Ah, sí. Sí, sí, ho deixaria aquí, ho deixaria aquí.

La presidenta

Sí, senyora Sans. I per acabar aquest primer torn tindrà la paraula la senyora Teresa Pallarès en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Teresa Pallarès Piqué

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies també als compareixents. Avui també és un dia per fer un homenatge, per fer un record a les víctimes que van perdre la vida aquell dia. Molts de nosaltres vam poder viure el condol al costat de les famílies. La majoria de diputats que estem en aquesta comissió som del territori i, per tant, vam viure –com vostès saben i com es poden imaginar–, doncs, tots els fets, no només el moment de l'explosió, sinó també els dies següents i els acompanyaments als ferits i a les famílies de les víctimes d'una forma diguem que propera. Però també al costat de les empreses i al costat de la població.

Jo voldria començar felicitant la feina dels efectius, que en aquell moment vau tindre un paper importantíssim, sobretot en l'incendi, que va ser la part –l'explosió i l'incendi–, que va ser la part, diguem-ne, que la població va veure en primer moment. I a més a més amb un record de l'accident que ja havia passat en el seu dia a Tarragona i que va recordar un accident que en aquell cas va ser una forma externa al que era..., o sigui va ser per una bomba, però va fer recordar aquell episodi a molta gent.

Per tant, jo, senyor Pardo, començo per vostè. Li he de dir que jo vull felicitar la seva presentació. Jo havia tingut temps de mirar-m'ho una mica abans. Ja li he dit, és una explicació molt tècnica, però sí que ens dona idea de la informació que tenen també dels productes quan han d'actuar en una d'aquestes empreses, i fins i tot jo..., m'agradaria que m' aclarís si tota aquesta disposició dels punts de l'empresa..., evidentment, prèviament no sé si tenen aquesta informació tan detallada de l'empresa, però estic segura que alguna informació tenen dintre d'aquests polígons de cada una de les ubicacions per saber com van poder accedir i com havien de fer aquesta actuació que van fer tan explícita, sobretot també –com han explicat– els diferents tancs, els diferents productes, etcètera.

És important aquí la coordinació amb els bombers de l'AEQT. I aquí, senyor Lozano, vull agrair també la seva compareixença avui. Sí que són bombers d'empresa, però l'AEQT fa molts anys que ha especialitzat aquests bombers d'empresa i, a més a més, els ha coordinat entre totes les empreses. Per tant, m'agradaria que també poguessin explicar tots dos –el senyor Pardo o el senyor Lozano, qui ho vulgui contestar– el tema de la coordinació i la feina que s'ha fet durant tots aquests anys amb la coordinació entre els bombers específics dins de l'AEQT amb el treball d'emissores, amb els cursos respectius... M'agradaria que possessin també damunt la taula la feina que s'ha fet de treball conjunt per fer aquest primer cos proper a les empreses, que poden actuar a vegades ells mateixos en petits incidents, però que en un cas com aquest jo crec que la coordinació és vital.

Jo..., un dels dubtes que se'm generen amb l'explicació que també ha fet el senyor Pardo, dels diferents tancs d'òxid de propilè, els diferents productes..., però realment la tapa que va saltar és del reactor. I això és realment un accident, un accident que canvia el paradigma del que s'havia contemplat a dins de les empreses químiques de Tarragona de que això tingués una afectació tan important fora dels límits de l'empresa. Jo crec que en el dia en què puguem tindre més informació sobre tota la part judicialitzada, jo crec que hauríem de saber alguna cosa més sobre el funcionament d'aquest reactor i per què en un reactor com aquest, com pot passar en un accident d'un avió, la capsula negra..., que ens pogués donar informació de per què una tapa del reactor pot saltar amb aquesta distància. Jo crec que aquí algun dia també haurem de tenir aquesta informació. Jo crec que quan surtin de la fase judicialitzada podrem aportar més llum sobre aquest tema.

I, senyora Ferrer, gràcies, també, perquè penso realment que vostè ha sigut molt clara amb la informació que ens ha donat, i crec que el paper clau de Protecció Civil passa en aquests moments per una recuperació brutal de la confiança que ha passat d'una fase a una altra, d'un paradigma a un altre de l'empresa química a Tarragona que ha treballat molts anys, i això ho podem dir els que estem a prop d'aquest sector. Hem estat a prop i convivint, i ara amb aquest accident en concret s'ha trencat aquesta confiança. Per tant, jo crec que el paper de Protecció Civil ha de ser clau en aquest retorn a aquesta confiança. I això passa perquè aquests protocols siguin molt clars, molt específics. Jo tinc molta confiança amb aquest pas, el Pla 2020, amb aquesta proximitat que han de tenir amb els alcaldes, amb revisar i amb tindre la responsabilitat de revisar aquests plans d'autoprotecció, i donar instruccions concretes perquè es facin els deures i seguir-ho des de Protecció Civil.

I una cosa, un imponderable: que difícilment podem anar més endavant d'una foto en una xarxa, d'un comentari. Vull dir, avui en dia les tecnologies van molt pel davant, ens treuen molt de temps i, per tant, jo crec que Protecció Civil té aquí també –com s'ha dit i com se recull també a l'informe de la Generalitat– una feina important amb els mitjans digitals, amb les noves tècniques i amb la digitalització, per veure com es poden escurçar aquests temps.

Jo crec, senyora Ferrer, que aquí tenen un repte important. M'agradaria que en tot cas pogués aprofundir una mica amb aquesta intenció que ja va expressar en el seu dia el conseller Buch, en el tema de la digitalització d'aquests aspectes, de cara als avisos i a les comunicacions a la població.

I un últim punt que m'agradaria que també concretés: el tema de la coordinació. Les empreses presenten el seu pla d'autoprotecció. Em consta que el presenten a Seguretat Industrial, però també el presenten a Protecció Civil. M'agradaria que pogués contestar o que pogués explicar una mica més quina és aquesta coordinació i com evidentment després Protecció Civil pot arribar, amb aquesta informació, amb aquesta coordinació, a fer aquesta anàlisi de risc de l'escenari d'una forma més concreta per part de Protecció Civil per tal d'actuar en un cas d'accident com el que es va produir.

En tot cas, m'hi reitero. Moltes gràcies a tots per la vostra compareixença i esperonar en aquesta feina de millorar en aquestes propostes de futur que crec que es demana molt des del sector, en general, des del sector químic, però també òbviament des de Tarragona.

Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de la presidenta.) ...acabaríem la intervenció dels grups parlamentaris pel que fa a aquesta primera part. (Tall de comunicació.) ...perquè són moltes les preguntes que s'han plantejat. Ja sé que és difícil. Jo els demanaria als compareixents un esforç de síntesi en la resposta. Ho dic perquè tinguem temps de fer totes les compareixences. En tot cas, ho faríem en el mateix ordre. Primer donarem la paraula al senyor Par-

do, després a la senyora Ferrer i després... No, després al senyor Lozano i després a la senyora Ferrer. En tot cas, avisar un moment que jo m'absentaré deu minuts, i si poden passar el control de la comissió i tot això al vicepresident de la comissió, el senyor Civit.

Dono la paraula, doncs, al senyor Pardo, inicialment. I passin, si us plau, el comandament i la presidència al senyor Civit. Moltes gràcies.

Senyor Pardo, quan vulgui.

El director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments

Molt bé, gràcies. Se'm sent, no? Em senten. *(Pausa.)* D'acord. Perfecte. Doncs escoltin, per començar, amb el senyor Matías Alonso, gràcies per les preguntes una mica... En aquest cas, qui es va coordinar..., vostè ha preguntat qui es va coordinar amb l'empresa –amb la mateixa empresa–, en aquest cas des de Bombers. Primer hauríem de fer-ho amb el cap de planta, però el cap de planta va ser el primer que va quedar afectat just en l'estructura. Després vam estar coordinats amb el cap de seguretat, en aquest cas el senyor, diguem-ho així, Gerardo, que estava molt impactat, molt impactat. Al cap de dues hores, llavors, vam estar treballant amb el director justament de l'empresa. I, de fet, també hem de dir: sempre vam tenir un contacte amb l'empresa, sempre, contínuament. Això és de les primeres coses, diguéssim, que hem de... Quan entrem a una casa, d'entrada, que no és nostra, busquem específicament la gent que coneix el terreny.

El senyor Carles Castillo, com vostè sap en el cas del MultiRAE està molt bé. El primer que hi ha a Tarragona, del cordó químic de Tarragona, el MultiRAE no funcionava. Però vostè sap perfectament que nosaltres treballem en xarxa. Per tant, vam tenir justament el cordó químic, també, el de Rubí, i aquest sí que va funcionar. En aquests moments jo li puc assegurar per a la seva tranquil·litat que el MultiRAE de Tarragona està funcionant. Connectivitat del camió, ja li puc dir que també està solucionada. Aquest tema, diguéssim, puntual que ja... Com vostè sap, hi ha coses que de tant en tant s'espantllen i s'han de solucionar. I aquest tema ja el tenim solucionat. I l'altre és que sí que ens vam comunicar amb les empreses. Fixi's que li he explicat abans que justament vam confinar les empreses i vam deixar només aquells mínims per a manteniment de les empreses per no tancar tota la producció i que vam abocar tota la gent i només vam deixar el personal de mínims.

La senyora Yolanda López, que deia o ens preguntava si havíem trigat una setmana... Jo..., l'informe..., em sembla que des del dia 15 justament, o el 14 a la tarda, fins al 17, li he explicat, diguéssim, tota la situació. No és una setmana, evidentment, sinó justament triguem els dos dies i mig que es triga en aquest cas per la situació en concret, però li puc assegurar que l'anàlisi dels riscos que es van fer tant a l'interior com a l'exterior asseguraven que la població que estava a l'entorn estava en situació segura. També li puc assegurar, perquè no tinc aquesta preocupació, que contínuament vam estar... *(tall de comunicació)* ...perquè justament això no passés.

El Vidal Aragonés, el senyor de la CUP, m'ha fet moltes preguntes. Per tant, intentaré això... L'evacuació de l'empresa entenc que ja l'hem contestat. Per tant, ja la deixo aquí. Vam fer no l'evacuació directament, sinó que es van mantenir uns mínims a les empreses de l'entorn, eh?, per mantenir uns mínims d'activitat... *(tall de comunicació)* ...però, evidentment, la resta estàvem evacuant.

Vostè em demana pels excessos suficients d'equip d'auxili, en aquest, parlant de l'estructura. Sàpiga que contínuament durant tot l'any es fan treballs des del Pau, que és el Pla d'autoprotecció de les empreses i Bombers. Justament allà a Tarragona es fan alguns simulacres, fins i tot alguns processos amb els quals determinar quins són els accessos més ràpids per als equips d'emergència en el cas que passi. I també es fan simulacres conjunts per senzillament saber, diguéssim..., treballar més encaixats de cara a que passi alguna cosa d'aquestes, i en aquest cas va passar.

Em demana també si l'empresa va actuar, va activar el seu pla d'autoprotecció. El pla d'autoprotecció en aquest cas una empresa d'aquestes característiques segu-

rament sí que el va activar. Però li puc assegurar que la situació evidentment d'una explosió d'aquestes característiques en una empresa i ser resilient i posar-te a lloc i actuar, doncs, evidentment suposo que els devia costar una miqueta. Però per això també estem nosaltres allà, per fer que aquest sistema vagi encaixant-se ràpidament i es pugui fer el més ràpidament possible.

I l'última pregunta que em feia vostè era si l'Iqoxe contacta amb nosaltres o no. Nosaltres, diguéssim, quan arribem allà hi contactem directament, amb Iqoxe. Entrem directament, tenim l'avís del 112. Entrem directament. A partir d'aquí Iqoxe el primer que ha de fer és no parlar primer amb nosaltres, sinó que el que ha de fer directament és parlar directament amb Protecció Civil, que és el que en aquest cas tocaria. I allà nosaltres sí que físicament parlem amb el responsable de seguretat, justament per fer la intervenció, evidentment també amb els bombers del parc químic, que justament són els que coneixen també de primera mà tota la intervenció. Entenc, llavors, Alejandro, el senyor Fernández, que no m'ha fet una pregunta específica, o me l'he perdut. La senyora Raquel Sans tampoc.

I, per part de la senyora Pallarès, nosaltres tenim tota la informació dels plans de protecció perquè es treballa conjuntament amb Protecció Civil i evidentment nosaltres treballem. I no només treballem en això, sinó que en tots els simulacres que es fan anualment determinem quins nous processos i els mitjans per treballar molt bé el conjunt.

I una de les coses que hem potenciat, i també els ho he dit a la presentació, és el grup aquest de recolzament a intervencions tecnològiques, que això és de creació de fa menys d'un any –justament abans de que es produís aquest accident–, justament per tenir equips de gent que es dediquen específicament a fer anàlisis i són experts químics –experts químics–, gent absolutament professional d'aquest tema, per determinar en quines situacions ens trobem. I això ha estat molt interessant i molt positiu en aquesta actuació.

I sí, tenim una cosa que vostè ha dit, que no sabem encara les causes, les causes de l'explosió... (*tall de comunicació*) ...secret de sumari. (*Tall de comunicació.*) ...la situació amb la qual van viure. Evidentment, també, diguéssim, en aquest cas entenguem que és un accident i que no en sabem les causes –no en sabem les causes. Per tant, és difícil... (*Tall de comunicació.*) I en les anàlisis estadístiques en general d'aquests temes és d'una freqüència molt, molt petita. Tot i així, evidentment, això vol dir que nosaltres hem d'actuar en totes les intervencions, i aquesta és una. Ara, aquesta és una situació jo diria que mai vista a tot Europa encara, per ara.

Gràcies.

El vicepresident

Molt bé. Gràcies, senyor Pardo. Ara seria el torn del senyor Lozano.

Àngel Lozano Curto

Hola, bona tarda. Intentaré ser ràpid i moltes coses ja les ha contestat el Manel Pardo. Per tant, no hi incidiré. Però bé, sí que intentaré seguir una mica l'ordre de preguntes. Respecte al senyor Matías Alonso, amb qui ens vam coordinar realment, nosaltres ens vam coordinar tota l'estona amb el cap d'emergència de Bombers, bàsicament. Independentment de que la persona que ens acompanyés fos el vigilant de seguretat de la porteria d'Iqoxe. I cal mencionar també una labor ingent que va fer un bomber d'empresa d'Iqoxe, que ells també tenen bombers d'empresa. I aquesta persona que va estar allí i va viure l'emergència des del primer moment a nosaltres ens donava informació sobre instal·lacions, vàlvules i equipaments que van permetre que els nostres bombers fessin una intervenció més brillant, més bona i més ràpida i més eficaç. Per tant, agrair-li també la feina, perquè no s'ha mencionat en cap moment i crec que va fer una labor ingent, d'acord?

Després, lo que dèiem que ens coordinàvem amb personal de planta, no directament amb nosaltres. El personal de planta, de seguretat i de direcció, estava coordi-

nat amb el Centre de Coordinació d'Emergències. I a través del cap de l'emergència ens comunicaven a nosaltres una mica les actuacions. Evidentment, també ens consultaven, perquè cal dir que al parc químic a part de ser bombers d'empresa –com han dit molts dels assistents– són un cos d'elit de primera intervenció en emergències industrials. Per tant, coneixen les especialitats dels productes, coneixen molt bé les plantes i, a més, estan en perpètua..., i, per tant, en coordinació i formació amb Bombers.

Com hem dit abans, fem un munt de simulacres anuals amb Bombers de la Generalitat. Tenim un pla de formació conjunta en lo que és risc químic, amb la qual cosa compartim mitjans i temps i fem de forma periòdica. I bé, una mica és això, bàsicament aquesta va ser la coordinació.

Respecte al senyor Carles Castillo, que em comentava si vam fer comunicacions amb emissores de les empreses veïnes. No, no vam fer nosaltres comunicacions amb empreses veïnes, perquè nosaltres tenim el nostre canal d'intervenció de l'emergència, i el que utilitzem és realment aquest canal per coordinar-nos nosaltres amb el nostre personal. I vam estar per l'emergència; no podem estar fent de centre de coordinació. Som un cos de prevenció, però no de coordinació, d'acord?

I quant als incidents en què hem intervingut en els dos últims anys, doncs, són coneguts: el de Carbuross, una grua al port, indirectament amb Miasa, però no era una empresa associada, per tant ens van requerir preventivament per protegir altres instal·lacions, i ara, doncs, la planta d'Iqoxe, com és sabut. És a dir, nosaltres quan actuem realment se sap ràpidament. És evident i és molt visible.

Respecte a la senyora Yolanda López, si disposem d'un llistat de productes de les indústries. Sí, disposem no solament de productes sinó que disposem dels plans d'autoprotecció; disposem dels productes, disposem de les fitxes de seguretat; coneixem les característiques d'aquests productes i com s'han d'atacar en cas de qualsevol tipus de fuga, vessament o incendi, no?

Lo que deia de les dos estratègies d'actuació, que l'ha deixat preocupada. No, jo he comentat que realment lo que requeria l'actuació era refrigerar, i era el que estàvem fent des del principi per deixar la instal·lació en una situació segura. Lo altre van ser dos estratègies per sufocar el foc. Però evidentment en una emergència d'aquest tipus dos més dos no són quatre i es va fer una primera prova amb escuma que no va funcionar, i la segona amb nitrogen sí que va fer aconseguir una atmosfera més anòxica i, per tant, menys explosiva. I va funcionar, motiu pel qual el dia següent a les tres de la tarda estava sufocat el foc.

Respecte a la pregunta del senyor Vidal Aragonés, la trucada d'Iqoxe, a part, va ser de porteria, no va ser en sala de control ni va ser... Simplement va ser porteria que ens va dir: «Tenim un incendi, un explosiu; veniu de pressa». Vull dir, igual que suposo que devia fer amb Bombers o devia fer amb altres entitats, no?

Actuacions assessorats per Iqoxe? No. Nosaltres directament, no. Va ser el centre de comandament qui estava assessorat per Iqoxe, per personal. I com he dit abans, el contacte amb parcs era amb Bombers de la Generalitat directament.

La senyora Raquel Sans... No, el senyor Alejandro Fernández. Jo crec que m'ha parlat..., ens ha preguntat si fèiem una coordinació entre parcs i Bombers, i una mica la coordinació és això: simulacres conjunts, formació conjunta, i ens veiem sempre, doncs, a les actuacions dins de la indústria. Quan ells hi participen nosaltres evidentment també hi som. I aquesta és la nostra formació i el nostre coneixement i lo que fa que tinguem una gran confiança uns amb els altres. Per tant, podem treballar com un gran equip.

I la senyora Raquel Sans crec que no m'ha fet cap pregunta, o no me n'ha quedat constància.

I la senyora Pallarès. Perdó, m'ha fet aquesta pregunta: la coordinació entre parcs i Bombers, que l'he creuat, em pensava que era el senyor Fernández i era la senyora Pallarès. Ja li he contestat l'altre dubte.

El vicepresident

Molt bé. Gràcies, senyor Lozano. Dono torn a la senyora Ferrer i llavors entomaria, quan acabés la intervenció la senyora Ferrer, entomaria de nou la presidència la presidenta. Endavant, senyora Ferrer.

La directora general de Protecció Civil

Sí, gràcies. La veritat és que m'han fet tantes preguntes que no sé si hauré estat capaç de recollir-les totes. En qualsevol cas, com probablement em saltaré moltes de les que m'han dit perquè no he estat capaç de recollir-les, sàpiguen que estic a la seva disposició, més enllà d'aquest estudi, doncs, per qualsevol cosa que pugui aportar per a la millora. Primer, dir-los que em sap greu si aquesta exposició tan detallada de la situació com es va viure des del Cecat els posa en una situació de posar-se les mans al cap. Jo crec que no és així i que, en tot cas, l'única manera de millorar és fer una avaluació de la situació tal com s'ha produït. Aquell escenari era un escenari imprevist, com és l'escenari en el que estem treballant en aquest moment. No teníem... Teníem un pla per a pandèmies, però no teníem un pla per a una situació d'una pandèmia que duri qui sap quants mesos. Hem d'acostumar-nos a que hi hauran situacions d'emergència que seran imprevistes, que estaran fora dels plans.

I després volia fer un altre matís. Un pla d'emergències no és una improvisació. Un pla d'emergències és un treball que es fa durant un any en el que tècnics de diferents departaments de la Generalitat, però sobretot tècnics de Protecció Civil, que són enginyers, que són físics, que són químics, treballen en aquests escenaris, i quines seran les actuacions que haurem de fer en aquests escenaris. Per tant, quan nosaltres activem un pla no decidim: «Doncs mira, ara em salto el pla perquè no s'ajusta al que m'està passant». No. Nosaltres tenim uns protocols i uns procediments que ha aprovat la Comissió Plenària de Protecció Civil i hem de donar comptes quan aquest pla no ha estat activat i no ha estat complert. Quan jo dic «tècnicament no hi ha cap desviació de la procedimentació» vol dir que nosaltres hem aplicat un pla que prèviament l'hem pensat. Vull dir que no és que anem improvisant davant de cada situació a veure què és el que fem.

Sí que els voldria fer una mica de contestació a lo que han anat plantejant, però els hi dic de manera molt genèrica, i amb tots repeteixo que estic a disposició per a qualsevol aclariment.

Al diputat Alonso li voldria dir que en part estic d'acord amb lo que m'està plantejant. Jo lo que dic és que tècnicament la intervenció no és una intervenció que hagi patit una desviació. Però hi ha un tema, que és la gestió de la incertesa, i hi ha un altre tema que és la gestió de la por de la ciutadania. Com es fa aquesta gestió i quines eines tenim per gestionar-la es pot millorar. Efectivament estic completament d'acord amb vostè, i es pot millorar a través de la millora dels sistemes de comunicació amb els ciutadans i amb la millora dels sistemes d'informació de què és el que està passant en aquell moment a través de dades obertes.

Hi han moltes propostes de millora en aquest sentit. Una mica lo que deia la diputada Pallarès. Hem de rescatar, hem de recuperar aquesta confiança. És una part importantíssima per seguir treballant. Per què? Doncs, perquè, a banda, aquesta confiança està absolutament lligada a la percepció de perill que tenen les persones en el seu entorn, en el que viuen, i de patir per la seva salut, per la salut dels seus, per la seva seguretat. I per tant hi hem de treballar de ple, en aquest aspecte, en aquesta confiança, perquè està completament lligada al benestar de les persones. I aquest és el nostre objectiu: la protecció de les persones, però també en un sentit ampli de la seguretat, el seu benestar.

Per tant, sí, és millorable la nostra actuació. Sí que hi ha autocrítica, evidentment, quan diem que tècnicament es va actuar correctament però vam tenir dificultats, i és millorable la nostra actuació quant a la gestió d'aquesta incertesa i la gestió d'aquesta por dels ciutadans.

Senyor Castillo, no és un tema de si alarma sí, alarma no, si sirenes sí o sirenes no. No. Jo he intentat explicar abans com és el procés. Nosaltres, amb la informació que tenim de Bombers, quan els Bombers ens diuen: «és polipropilè l'element que està cremant, podria ser lo que està cremant», lo que fem és intentar obtenir informació d'aquelles fonts que són fiables. I lo que fem és: quanta gent ha atès el 061? Quantes trucades ha rebut el 112 queixant-se de problemes respiratoris? Què ens estan dient als municipis? Aquestes eines, encara que siguin febles, són informació fiable i és la informació que ens fa esperar-los a prendre la decisió d'activar una fase tres. Però com no ho veiem clar i com és una situació d'incertesa i com pensem que hi ha molt de risc, lo que fem és donar la instrucció de que sonin les sirenes i que es decreti la situació tres. És el moment en què es produeix aquesta ordre, aquest decret, que ens arriba la informació de Bombers que ens diu, primer, que contactem amb l'empresa.

Senyora Yolanda, no li puc dir per què no van contactar amb nosaltres i per què sí que van contactar amb Bombers. No l'hi puc dir. Primer, perquè és que no ho sé, i després perquè espero que amb els informes que es faran o després de la investigació judicial puguem tenir probablement..., perquè devien estar en situació de col·lapse emocional, potser. No ho sé, o perquè devien estar buscant els seus companys. Vull dir, en cap cas penso que fos una acció deliberada, ni molt menys. Per favor. En absolut, en absolut. Però haurem d'esperar que es faci la investigació.

Partidària que sonessin les sirenes? Sí, per això es va donar l'ordre que s'activesin i per això, quan vam tenir confirmació de que no calia vam revertir el procés mirant enrere. És això el que va generar aquesta confusió entre la població, i és una confusió que hem d'assumir que va passar i que hem de corregir, i que de fet ja està corregida.

El que deia, senyor Alonso, que el Plaseqta està dins del Plaseqcat i que, per tant, *es más de lo mismo*, jo li diria que no, i li recomanaria que li donés una ullada, perquè el Plaseqcat lo que fa és anar a màxims ara. És a dir, el Plaseqcat lo que planteja és davant una situació d'emergència activarem el nivell superior i després anirem desescalant. És a dir, no tornarà a passar aquesta situació. Primer, perquè la comissió es reuneix directament amb el 112, i recordo que en el Plaseqcat no hi ha comitè tècnic. En aquest pla no existeix aquesta figura. Ara sí que existeix, i aquest comitè tècnic ja s'ha reunit amb motiu d'alguna situació d'incident a Tarragona, ja s'ha reunit a l'edifici del 112.

Després hi han hagut altres reunions que s'han fet com estem celebrant nosaltres aquestes, per un tema del confinament, però és un pla que va anar a màxims, a màxims de garantir la seguretat de les persones. Però és un pla i és una decisió que aquests sis mesos de treball i amb aquest procés de participació ciutadana haurem de corregir. Per què? Doncs, perquè quan les sirenes sonen quinze vegades l'any, la setze dic: «Bé, mentre sona vaig a buscar el pa.» Vull dir, ja m'acostumo a aquest soroll. Aleshores, hem de veure amb les persones de cada municipi com s'ha d'articular i com ho hem de modular. I són ells que ho han de decidir. Però aquest procés de participació s'obrirà al més aviat possible.

És un pla, hi insisteixo, que va a màxims. Sobretot pensin que darrere dels plans hi ha la tasca de molts tècnics, de molta gent amb molt de talent i amb moltíssima expertesa en fer aquests desenvolupaments del que és la protecció de les persones.

Senyor Aragonés. No, els plans d'emergències no els fa Seguretat Industrial. Exclusivament en el cas de risc químic són els responsables de fer l'anàlisi de risc. Però els plans els dissenyem des de Protecció Civil, eh? L'anàlisi de risc sí que en el cas del risc industrial és competència de Seguretat Industrial i són ells els que ens passen, doncs això, les instàncies, els riscos que hi han, i a partir d'aquests escenaris que ells han dibuixat nosaltres fem els protocols i fem els procediments de intervenció.

Senyor Fernández, moltes gràcies –i l’hi dic de tot cor– per no qüestionar la meua professionalitat. Li agraeixo moltíssim, perquè sap que fa molts anys que treballa en l’àmbit de les emergències i m’hagués sabut molt de greu, la veritat. Miri, la màxima autoritat de Protecció Civil en un municipi és l’alcalde, i això no és un tema de si hi estic d’acord o si no hi estic d’acord o si té pressupost o si no té pressupost; això ho diu la llei, i és la màxima autoritat.

Ara bé, estic completament d’acord amb vostè que hi ha una qüestió que és competència de la Direcció General de Protecció Civil, que és l’acompanyament en aquest construir el sistema de protecció d’aquell municipi. Perquè, de fet, quan els he explicat que vam fer diferents grups al llarg del 2019 i que un dels grups era un grup local, un grup del món local, d’alcaldes, lo que ens demanaven era: «Si us plau, necessitem formació, necessitem informació, necessitem acompanyament en aquest procés d’implantació dels plans d’emergència i necessitem suport anant amb la sensibilització de les persones, dels ciutadans.» I en això estem treballant en aquest moment.

Tot el pla de millora de l’atenció i de la millora del risc químic a Tarragona es basa en totes aquestes qüestions que m’han anat plantejant, però que no he tingut temps i perquè en quinze minuts o en vint minuts és molt difícil d’explicar tot aquest pla de millora.

Però dir-los que sí que hi ha crítica. Els que treballem en situacions d’emergència mai estem satisfets de la situació que s’ha donat o mai estem satisfets de la nostra intervenció perquè, malgrat que rebem moltes felicitacions, nosaltres sabem a l’intern quines coses podríem haver fet millor. Som professionals molt autoexigents. Vull dir que, quan nosaltres fem una avaluació interna, anem buscant amb molta més «inquieta» quines són les coses que podríem haver fet millor, quines coses són les que podríem millorar. Primer, per un esperit de servei important i, després, perquè tenim molt clar que la protecció de les persones és un encàrrec que tenim.

Per tant, no pensin, per aquests quinze minuts que els he estat explicant, en cap cas, que penso que sigui una intervenció impecable per part de la meua direcció. En absolut, en absolut.

Precisament per això –precisament per això– i perquè ja treballàvem des del 2019 amb uns altres incidents en empreses químiques, precisament per això estem treballant en aquest moment en la implantació del pla de millora. I el pla de millora no només contempla el nou Pla de Protecció Civil, sinó que contempla aspectes dels que vostès han anat plantejant. Com resoldre això? El reforç del rol dels municipis en la presa de decisió, entenent que són corresponsables de la seguretat com a autoritat local de protecció civil i que són l’element clau de la gestió en les emergències en el territori. L’inici d’un procés participatiu. Es tracta d’un procés de participació ciutadana en el que es treballarà també la simplificació de les decisions. En aquest moment, són massa llargs; són arbres de decisió massa llargs. La millora d’informació, per això, per rescatar aquesta confiança.

Tot i que tampoc no penso que aquestes propostes de millora siguin de fàcil implantació i de fàcil acord, perquè vostès són de Tarragona i saben que hi ha diferents posicionaments davant de la indústria i que s’ha de trobar un equilibri entre els que estan defensant l’àmbit més del turisme, l’àmbit més de la petroquímica, els que no defensen ni un àmbit ni l’altre... Però estic convençuda que entre tots l’aconsegurem, aquest equilibri, perquè el món local té ganes de fer-ho, hi han empreses disposades a fer-ho, nosaltres també tenim moltes ganes d’empènyer aquest pla i ens en sortirem; ho tinc claríssim. Sí que no ho farem amb la velocitat que teníem dissenyada en un principi, però ho farem, segur –segur, segur.

La presidenta

Amb la intervenció de la senyora Ferrer, acabem, doncs, les tres primeres compareixences. Lamentar que ens hem allargat una hora, però sabia greu tallar ningú. Entre altres coses, perquè era interessant, tant les exposicions com les preguntes que

s'han formulat i que pogués haver-hi resposta. Agrair als tres compareixents, realment, doncs, la seva part de compareixença.

Compareixença del director del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya

357-00697/12

Si els sembla, tot seguit –perquè ja anem prou tard– si ningú demana cap pausa ni res, aniríem, doncs, a les tres compareixences següents, que serien la del senyor Delort, el senyor Encinas i la senyora Rius. Començaríem, com estava previst, amb el senyor Joan Delort, que no sé per què se me n'ha anat que la pantalla. Senyor Delort? (*Pausa.*) Tenim un problema. Vostès em senten? (*Pausa.*)

El director del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya (Joan Delort Menal)

Hola?

La presidenta

Hola. Senyor Delort, jo el sento. Vostè em sent?

El director del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya

Sí. I ara em veu?

La presidenta

Ara no el veig perquè hi deu haver... Ara sí que el veiem, senyor Delort.

El director del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya

Doncs jo els sento, els veig i, quan vulgui, jo començo.

La presidenta

Perfecte, doncs ja pot començar. Moltes gràcies.

El director del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya

Molt bona tarda, presidenta. Veig que tots estan bé. Ho celebro. Bona tarda, diputades, diputats. Bé, una prèvia. Com vostès saben, el CAGTU, el conegut com a Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència, que més comunament es coneix com a CAT112, té com a finalitat l'atenció de totes les trucades que es pugui adreçar, per part de la ciutadania o fins i tot d'altres institucions, organismes, etcètera, amb motiu de situacions d'emergència per tal de donar-hi la tramitació, la resposta més adient i adequada, tant si és per origen d'emergència sanitària, ambiental, d'extinció d'incendis, salvament, seguretat ciutadana i tal, a aquells serveis, aquells cossos operatius o aquelles agències que són justament les que s'han de fer càrrec d'entomar i, per tant, de donar la resposta més adient.

Això nosaltres ho fem de manera coordinada i, a més a més, jo diria molt transversal. És una circumstància que no és nova, ja hi portem molts anys, i a través de la nostra pròpia plataforma de despatx d'incidents, és a dir, la plataforma a través de la qual, al 112, tots els operadors introdueixen aquests incidents. En aquests moments, hi insisteixo, hi portem ja molts anys, qualsevol d'aquests incidents és introduït, i, si és per a Mossos d'Esquadra, si és per a Bombers de la Generalitat, si és per al Sistema d'Emergències Mèdiques, si és per a Protecció Civil, a través del Cecat, o, fins i tot, també si és per al Cos d'Agents Rurals, immediatament, tant si l'incident ha de ser tramès a un d'ells o simultàniament a més d'un, doncs, amb que aquest operador faci *enter* li surt directament al despatx d'operacions de les sales respectives.

Per què dic això? Perquè en incidents com són els que en aquest cas ens ocupen, molts d'ells, quan jo pugui dir o algú pugui dir: «No, és que així ho vam comunicar a aquesta agència o ho vam comunicar a aquesta altra», vol dir que, immediatament, automàticament, surten aquests cossos o agències que els he dit. Abans d'entrar pròpiament en els fets del 14 de gener d'enguany, i atès que també he estat escoltant les compareixences dels meus col·legues i a més a més algunes de les seves preguntes, jo el que sí que els voldria dir..., un matís: les dades que jo els donaré no són exactament el fet de dir: «Miri, van haver-hi tants incendis o van haver-hi tantes fugites irregulars per part de la indústria química i tal.» No, sinó que són en tot cas els incidents que nosaltres hem registrat a partir, precisament, de les trucades que hem rebut.

Concretament, per exemple, hi han en dos blocs principals, uns que els tenim qualificats com a fugites de producte tòxic en indústria i uns altres com a foc en indústria. Doncs bé, el 2018, perquè ens fem una mica la idea, i sé que algú ho ha preguntat, el 112 va registrar, en el dos polígons de la petroquímica de Tarragona, 50 incidents el 2019 –el 2018, 103– pel que fa concretament a fugites de producte tòxic en indústria. I pel que fa a foc en indústria, l'any passat també, el 2019, en va registrar 146 i, pel que fa a trucades, se'n van registrar concretament unes... Perdoni, perquè us ho estic explicant malament. Em centraré només en el 2018. Miri, expedients, 50 –2018–, 50 per fuga de producte tòxic i 146 per foc en indústria. En canvi, pel que fa al 2019 en vam registrar, d'expedients, 35 per fuga de producte tòxic i concretament en vam registrar 205 pel que fa a foc en indústria.

Això són els incidents. Clar, què passa? Que cadascun d'aquests incidents pot portar associat moltíssimes més trucades. I els posaré un exemple del que va succeir el 2019. El 2019, pel que fa a trucades, concretament per foc en indústria, en vàrem tenir, així com d'incidents eren 205, de trucades en vàrem tenir 2.369. Algú pot dir: «Per què?» Doncs, perquè –algú ho ha comentat abans–, el 7 de juliol de l'any passat, vàrem tenir l'incident de Miasa, concretament una empresa de logística de transport i emmagatzemament de productes químics, que evidentment va registrar i va motivar moltíssimes trucades. Trucades de qui? No només de l'empresa, sinó també trucades des d'institucions, persones que ho veien, etcètera.

Per què els dic això? Perquè és una mica també el que ens va acabar passant el dia 14 de gener d'enguany. Què és el que va succeir el dia 14 de gener d'enguany? Doncs, els faré una mica el relat –intentaré ser breu, aviam si podem recuperar una mica el temps– de què és el que va anar succeint a efectes de trucades. Mirin, entre les 18.38 hores, que es produeix la primera trucada per part de ciutadania, per part de persones que ho estan veient, i les 18.40 hores, és a dir, en aquest interval pràcticament, quasi, de dos minuts –va ser una mica menys, perquè no va ser exactament a les 18.38, hi havia uns quants segons– pràcticament en aquests dos minuts es van rebre ja vint-i-una trucades.

Què és el que venien a dir –i els faig una mica el resum– aquestes trucades? Que hi havia hagut una explosió al polígon sud de Tarragona. Eren trucades de persones que veien l'incident de lluny, no podien dir amb exactitud la ubicació exacta d'aquest sinistre, ni tampoc, per tant, facilitar dades ni del nom de l'empresa i si hi havia persones, etcètera. Algunes persones parlaven: «Això deu ser de l'Aiscondel». Altres persones ens havien dit: «Escolta, això deu ser més o menys situat a l'antiga empresa IQA.» I altres fins i tot arribaven a situar-la a la zona de la Repsol.

Aquest incident que es va generar a les 18.40 va crear el primer expedient, que va ser tramès a Bombers de Tarragona, a la Regió d'Emergències de Bombers de Tarragona; a la Policia Local de Vila-seca; al SEM, el Sistema d'Emergències Mèdiques; als Mossos d'Esquadra i, concretament, a l'ABP, l'àrea bàsica policial de Tarragona, i també al Cecat. Al cap de sis minuts des de la primera trucada, a les 18.38, ja portàvem recollides vuitanta-dues trucades. Totes es van anar transferint des de Tarragona. Les altres agències ja estaven comunicades i va ser Bombers de

Tarragona que, concretament a les 18.44, ens va comunicar que, si us plau, a mesura que anés trucant més gent, com a mesura preventiva –com a mesura preventiva–, que indiquéssim que es confinessin.

És a dir, la primera notícia..., el 112, malgrat que és un telèfon d'emergències que atén les demandes de la ciutadania, no és menys cert que sovint es reben moltíssimes més trucades, aquests milers de trucades que els hi dic en el cas, per exemple, de Miasa, que no només notifiquen el que estan veient, el que perceben, el seu temor, la seva por i tal, sinó que a més a més també sovint diu: «Escolti, davant de tot això, doncs, què fem?» Bé, doncs Bombers de Tarragona a les 18.44 és quan ens diuen: «Escolti, davant de la incertesa i com a mesura preventiva els recomanem que se'ls digui que es confinin.»

A partir d'aquí, els faré una sèrie de minutatge. A més set minuts, a les 18.38 havíem rebut ja cent trucades. Més onze minuts, 191. Més vint minuts, 371. Pràcticament a les 19.10, trenta-dos minuts després, estàvem ja en sis-centes, i així van anar creixent, pràcticament amb un pic, que és el pic més alt, que es produeix entre les set i les vuit del vespre, de 847, és a dir, 410 entre finals de les sis de la tarda i les set, 847 trucades entre les set i les vuit del vespre, 230 trucades entre les vuit del vespre i les nou i noranta-vuit entre les nou del vespre i les deu. A partir d'aquell moment, el nombre de trucades va anar decreixent, de manera notable. Però, tot i així, quan es va tancar l'incident per part nostra, que va ser exactament a les 7.19 de l'endemà, del dia 15, quan al Cecat evidentment ja teníem molta més informació, ja s'havien recollit un total de 1.711 trucades.

Què és el que va succeir mentrestant? Doncs que, evidentment, el nombre de trucades que es van produir entre els tècnics del 112 i el tècnic de guàrdia que hi havia en aquells moments en el Cecat van ser contínues, i, a més a més, jo diria bidireccionals. Els podria donar els minutatges. Amb un sentit, primer, de dir: «Escolteu, teniu ja» –per part de 112– «teniu ja alguna informació més?, perquè ens continua trucant molta gent, hi ha molta incertesa, hi ha por, i quines són les recomanacions.» Resposta del Cecat, que, a més a més, l'únic que faig és repetir el mateix que ja ha dit, crec, la Isabel Ferrer en la seva intervenció precedent: «Escolta'm, encara no us podem dir res.»

Informació del Cecat cap al 112: «De moment, davant de la incertesa o del que ens diuen Bombers, recomanació a tothom que us truqui de, si us plau, que mantinguin preventivament aquest confinament.» És a dir, tot això que vostès, diputats, ja han escoltat, ho han dit, ho han qüestionat, però d'alguna manera davant d'aquesta incertesa el que van fer els operadors del 112 que anaven rebent aquestes trucades va ser anar repetint les instruccions que anàvem rebent, bàsicament a partir d'aquell moment, és a dir, des d'aquell primer moment d'aquella primera trucada de Bombers que es produeix a les 18.44, a partir d'aquell moment, ja tota la informació va ser la que estàvem donant d'acord amb les instruccions que estàvem rebent directament del Cecat.

Com rebíem aquestes instruccions o com ens assabentàvem d'aquestes instruccions? De tres maneres principals. Una, mitjançant trucades directament de sala a sala. Una altra, per les graelles de comunicació que hi han establertes entre les dues sales, són graelles de caràcter informatiu i, a més a més, telemàtiques. I després un altre nivell, que és senzillament pels correus electrònics que es van passant també dels cossos, que no són correus electrònics que el Cecat deriva unilateralment i de manera bilateral només cap al 112, sinó que són multilaterals, és a dir, són aquells correus on el Centre de Coordinació d'Emergències de Catalunya difon arreu –a Mossos, a Bombers, etcètera– què és el que està succeint.

I, finalment, també hi ha un altre element del qual no ens podem tampoc dir que no hi són presents, i és que també estem molt amatents a les pròpies piulades que fan tan el Cecat com els SMS que de manera absolutament oberta envia el Cecat i que

reben cossos operatius, autoritats locals, serveis públics, entitats privades, etcètera, que s'hi troben involucrats.

Finalment –ja els he dit que jo acabaria ràpid–, finalment, dir que de tota l'evolució temporal d'aquest nombre de trucades, nosaltres, malgrat vam tenir aquest pic i després van anar baixant, vàrem registrar un total de 244 incidents diferenciats. Pel que fa a incendis, rescats de persones, 3; pel que fa a blocs principals de peticions d'informació, els poso un exemple –a tall de parèntesi–: la Policia Local de Cambrils cada vespre, doncs, potser: «Escolta, en el tema del confinament que s'ha dit, que hem escoltat que es diu, com ho hem de fer?», doncs aquest és un incident singularitzat per què? Perquè té una distància considerable i ho vam qualificar com incident específic. Altres 10 d'incidència per assistència sanitària, riscos estructurals, etcètera.

Jo, sense més, m'estaré al que els diputats i diputades vulguin aclarir després.
Gràcies.

La presidenta

Molt bé.

Compareixença d'Antoni Encinas Piñol, gerent del Sistema d'Emergències Mèdiques

357-00698/12

Doncs, seria ara el torn del senyor Encinas com a gerent del Sistema d'Emergències Mèdiques. *(Pausa.)* Senyor Encinas, ens sent? No té la webcam activada. Veig que està present, però no ens deu sentir.

El gerent del Sistema d'Emergències Mèdiques (Antoni Encinas Piñol)

Hola?

La presidenta

Ara el sentim?

El gerent del Sistema d'Emergències Mèdiques

Bona tarda. Me senten?

La presidenta

Perfecte. *(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de la presidenta.)*

El gerent del Sistema d'Emergències Mèdiques

Hola, bones. Hola?

La presidenta

El sentim perfectament. Ja pot començar.

El gerent del Sistema d'Emergències Mèdiques

Perfecte. Bona tarda, senyora presidenta, senyors diputats. Bé, intentaré ser breu. Bé, la resposta d'incidents de múltiples víctimes sempre és una preocupació constant i permanent del Sistema d'Emergències Mèdiques, perquè es poden produir en qualsevol lloc, en qualsevol moment i, a més a més, poden ser de tipologia molt diferent.

El tipus d'accident per explosió i d'incendi en una indústria química, Iqoxe, que produeix òxid d'etilè, és un tipus d'assistència de molta, molta complexitat. Passo als fets.

La primera alarma que ens arriba relacionada amb aquest incident és a les 18.40 i catorze segons via passarella 112, que ens informa d'un incendi en un habitatge, i el localitza al carrer Marina, Torreforta. Menys d'un minut després, a les 18.41 ens

entra una segona alerta que ens informa d'una explosió a la Canonja, carretera 340, en una empresa no identificada.

Arran d'això, en primera instància no relacionem els dos incidents. El primer incident que els hi he dit és aquella casa que, malauradament, va rebre l'impacte amb un tros de tapa del reactor i va impactar contra ella, en va ensorrar part i va matar una persona, i l'altra és la mateixa explosió, que en un moment donat, en el començament, s'identifica com una explosió molt forta, no se sap de si a una indústria o a un edifici, i cito textualment: «La localització no es pot concretar, però és en algun punt del polígon sud a prop de la Canonja.»

El SEM comença a activar-se a partir de llavors, comencem a despatxar unitats assistencials del territori, fins a un total de nou, nou ambulàncies, i degut a que es tracta d'un incident de natura química o industrial en una zona d'alt risc, mobilitzem les unitats de resposta NBQ que tenim a la ciutat de Barcelona.

A les 18.49 ja mobilitzem les primeres unitats especialitzades que es dirigeixen cap a la zona de Tarragona. Tres minuts més tard, a les 18.51, ja s'està mobilitzant tota la cadena de comandament. Les primeres unitats que arriben, com que són unitats convencionals sanitàries, és a dir, ambulàncies avançades i ambulàncies bàsiques, no es poden acostar a una zona calenta, és a dir, una zona d'entorn químic o d'entorn nuclear. Per tant, seguint les indicacions del cos d'extinció d'incendis, Bombers de la Generalitat, se concentren en un punt d'espera a l'espera de que se determini quina és la zona segura per apropar-se. No és... Es decideix en aquell moment que aquella zona segura i de retrobada és l'edifici del 112 a Reus, on se concentren tots els recursos que van arribant: fins a nou unitats del SEM de Territori, i se posiciona un helicòpter que està habitualment a Sabadell ja a la base del 112 de Reus a l'espera de poder evacuar els ferits que hi poguessin haver.

Se crea una unitat de control operatiu, tant a la central del SEM, aquí al carrer Motors d'Hospitalet, com un *puesto de mando* a l'edifici del 112, i és a les 19.28, quan la primera unitat especialitzada pot entrar a la zona calenta i arribar a contactar amb el Cos de Bombers, amb el qual estableix que ja ens podem apropar fins a l'entrada de la fàbrica, que està encara a deu minuts de la zona d'impacte, i és allí on s'estableix una primera àrea d'assistència.

A les 19.36 arriba la nostra primera unitat a la porta on Bombers ens indica que hem d'establir. Establim una àrea sanitària, ens porten el primer pacient els Bombers del parc que han extret de la zona incendiada, i allí comencem ja l'assistència al primer pacient. Dos minuts després arriba el segon, i així comencem tota l'àrea de sanitat. En total, el SEM desplega nou unitats normals, set unitats especialitzades, una unitat aèria, dos comandaments territorials, dos d'especialitzats i una unitat logística.

En un principi, la informació era extremadament confusa i la magnitud de l'explosió preveia que el nombre de víctimes fos molt superior. Per això vam enviar setze unitats operatives, que al final van acabar atenent vuit pacients, dos dels quals molt greus, un menys greu, tres lleus i tres que van ser donats d'alta a la mateixa zona d'assistència.

A part d'això, aquests són els fets. Els procediments habituals en aquests casos estableixen que només el personal perfectament equipat i entrenat pot entrar en una zona de risc, perquè la primera norma d'un rescatador és no transformar-se en víctima. Dit això, els bombers que estaven dintre de la zona d'impacte..., sempre s'estableix algun centre de comandament avançat a la zona que ells determinen que és segura, i allà s'hi concentren els equips sanitaris a l'espera de que els ferits siguin evacuats en aquesta petita..., «nòria petita», que li diem, «nòria de rescat», que recullen de la zona d'extracció, els porta a l'hospital de campanya que muntem en aquell moment, els assistim, els estabilitzem, i quan tenim determinat de que poden ser traslladats amb seguretat són evacuats al centre sanitari més útil per tractar la seva patologia.

Això és un procediment altament complex, que es diu procediment d'IMVs, que fem servir de forma rutinària, i en aquest incident es va fer de forma normal sense més problemàtica, amb el resultat que tots vostès ja coneixen. Si tenen cap pregunta...

La presidenta

Gràcies, senyor Encinas.

Compareixença de la directora general de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic

357-00699/12

Doncs, per acabar aquest torn de compareixences, tindria la paraula la senyora Rius.

La directora general de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic (Mercè Rius i Serra)

Gràcies, presidenta. Bona tarda a tots, diputades i diputats. En primer lloc, abans d'entrar a explicar les actuacions que vam realitzar des del Departament de Territori i Sostenibilitat, i especialment a través de la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic i els serveis territorials de Tarragona, el que m'agradaria explicar una mica és quines són les nostres competències, donat que, com ja s'ha vist, aquest és un tema en el qual, doncs, intervenen diferents departaments de la Generalitat, i jo em centraré específicament en aquells aspectes que són de la nostra competència i, per tant, no entraré en tot allò que fa referència a seguretat industrial, que en aquest cas correspon al Departament d'Empresa i Coneixement.

Després explicaré les actuacions que el Departament de Territori i Sostenibilitat va fer durant i posteriorment a l'accident, i finalment també, doncs, la nostra participació en el nou Plaseqta, les millores que es van proposar, i algunes de les quals ja s'han implantat, i també, doncs, la nostra participació una mica amb tot el que és la taula de la qualitat de l'aire del Camp de Tarragona.

Per començar, doncs, des de la Direcció General de Qualitat Ambiental el que fem és l'atorgament de les autoritzacions ambientals, a les indústries, que el que fan és fixar els límits d'emissió dels diferents contaminants, principalment aire, aigua i residus; també aquelles mesures de seguiment i control de la prevenció i prevenció de la contaminació, i en alguns casos s'inclouen alguna prescripció sobre accidents greus, però, evidentment, previ informe de seguretat... (*tall de comunicació.*)

Aquestes autoritzacions es van revisar per obligar les indústries a implementar les millors tècniques disponibles, que estan previstes a la Directiva europea d'emissions industrials, per tal que aquestes empreses o aquestes activitats vagin millorant cada vegada el seu comportament ambiental. En aquest sentit també ens corresponen, doncs, totes les tasques d'inspecció i control relacionades amb els aspectes ambientals de les activitats, no amb aquells aspectes lligats a seguretat industrial, i també en tot el que fa a aquelles prescripcions que estan incloses en les autoritzacions ambientals.

D'una altra banda, també estem fent el seguiment de la qualitat de l'aire, i en el cas del Camp de Tarragona amb un pla de vigilància adaptat a les especificitats del territori i amb la realització de nombrosos estudis, i de manera especialment intensa des del 2015 amb la determinació de compostos orgànics volàtils, i tot això, doncs, dintre del marc de treball de la Taula per la Qualitat de l'Aire al Camp de Tarragona, en la qual, doncs, no participem només nosaltres com a departament, sinó que hi ha altres departaments, especialment el de Salut.

Finalment, també participem en el Plaseqcat, i ara, doncs, també en el Plaseqta, en les diferents comissions que ha comentat abans la directora general de Protecció Civil. També en la part operativa mitjançant el grup de control ambiental. I quan es produeix un incident que pot tenir o no conseqüències ambientals, com, per exem-

ple, doncs, quan s'utilitza alguna torxa o hi han alguns episodis d'olors, el que fem és fer mesures *in situ*, es surt a camp, portem uns tècnics i miren mesures *in situ* i, a més a més, doncs, el que fem és mirar les dades d'emissió, el que estan emetent les indústries i també les dades d'immissió de les diferents estacions que tenim distribuïdes per tot el territori. Tant si es tracta... En canvi, quan hi ha un accident, el Cecat activa el grup de control ambiental, que assessora tècnicament els equips d'intervenció, i si escau, doncs, va també *in situ* a fer aquestes mesures per veure si han determinats contaminants, i així informar Protecció Civil perquè pugui prendre les mesures adients.

Tant en els casos d'accidents com en incidents, i també en el funcionament normal de les instal·lacions, per part dels diferents vectors –aire, aigua i residus– es determina, d'una banda, si s'ha incomplert algun dels límits d'emissió fixats, per la qual cosa es podria, doncs, anar a un expedient informatiu i que pot derivar en un expedient sancionador i, si s'observa algun dany al medi, específicament pel que fa a les aigües o als sòls, perquè en aquest cas la normativa europea treu explícitament l'atmosfera d'aquest àmbit, s'inicia un expedient de responsabilitat ambiental per tal de que l'empresa restauri aquest potencial dany que pot haver causat al medi amb independència de que després pugui haver-hi o no un expedient sancionador.

Per tant, un cop explicades quines són les nostres funcions, entraria, doncs, ja en el cas de l'accident d'Igoxe. Nosaltres vam rebre l'avís del Cecat a les 18.59. Tot i així, ja ens havíem activat, perquè havíem rebut moltes trucades, doncs, des de treballadors de Casa Grasset a altres..., ja hi havia també informació corrent per les xarxes, i vam activar el grup de control ambiental, que està format per dos tècnics de l'OGAU de Tarragona. Aquests grups són els que..., no són uns grups de primera intervenció, sinó que actuen en segon terme, i són els que, una vegada determinat o no el confinament inicial pels grups d'emergència, el que fan és que delimiten aquest àmbit de confinament fent mesures i detectant aquestes immissions o aquests compostos que puguin ser tòxics per a la salut de les persones.

De tota manera, abans de que materialment poguéssim arribar *in situ* a fer aquestes mesures, el que sí que pel coneixement dels tècnics donen aquestes autoritzacions ambientals, coneixent la zona on s'havia produït l'accident i veient les imatges que ens estaven arribant, sí que el que teníem bastant clar era que, de la forma que s'estava cremant, i els tècnics, com que coneixien de quins productes s'estava parlant i el comportament d'aquests productes..., teníem bastant clar que no detectaríem compostos orgànics volàtils, perquè aquests amb aquesta combustió, doncs, es cremen i passen a ser CO₂ i com a molt trobaríem algunes partícules.

Tot i així, es va activar el grup de control ambiental; al mateix moment també vam activar tècnics que des de Barcelona estaven mirant les estacions que estaven mesurant en continu els contaminants, i en tot aquest període el que..., totes les mesures que es van fer al llarg de tota la tarda o tarda-vespre del dia 14, com així les que es van fer l'endemà per tot de diferents punts del territori, amb els mesuradors a camp, van donar zero, o sigui, no es va detectar cap mena de compost orgànic volàtil. Així tampoc en el que són les estacions de la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica, tampoc es van detectar valors anormals, ni durant la tarda ni durant el vespre. També es va contactar amb el Servei Meteorològic de Catalunya perquè fessin una previsió, un pronòstic de com evolucionaria la situació meteorològica, per tal de tenir-ho en compte, i el que sí que es van detectar van ser uns valors una mica més elevats del normal, però sempre per sota dels límits permesos, en les estacions de Bonavista i de Vila-seca pel que fa a partícules.

També, tot i que en un primer moment l'ACA va fer inspeccions tant a la tarda com l'endemà i no es va veure una afectació sobre el medi, les analítiques posteriors van determinar que hi havia una concentració que superava els límits permesos, tot i que no era problemàtica de cara al medi ambient, pel que fa a DQO i compostos orgànics volàtils i, per tant, en vista de tot això, el 27 de gener es va iniciar, a través

dels Serveis Territorials de Tarragona, un expedient de responsabilitat ambiental, se li va demanar a l'empresa tota una sèrie de mostres d'aigües subterrànies a la zona de l'accident. L'ARC, l'Agència de Residus, també va demanar tots uns informes de contaminació de sòls de la zona afectada, i aquests estudis, que tenen una complexitat tècnica elevada, l'empresa els està elaborant i, en funció dels resultats obtinguts, el que se li requerirà a l'empresa és la seva remediació sense perjudici que es pugui iniciar un expedient sancionador. De tota manera, ho repeteixo: el que va comentar l'ACA és que superaven els límits permesos, però no suposaven un..., no eren rellevants de cara al medi.

Pel que fa a l'activitat industrial, en aquests moments, doncs, l'activitat disposa de la pertinent autorització ambiental, que s'està revisant i sobre la que estem tramitant algunes modificacions... (*tall de comunicació*) ...empresa, recollint evidentment els informes dels diferents vectors i amb els procediments administratius previstos que contemplaran l'obligatòria participació pública corresponent. I en aquests moments restem a l'espera de que l'empresa comunicui si reinicia l'activitat un cop disposi de tot el que serien els informes favorables, si és que hi són, de seguretat industrial.

Explicat una mica quin va ser, doncs, el nostre paper en el moment de l'accident i amb aquest expedient de responsabilitat ambiental a partir d'aquestes analítiques que es van detectar, el que vam estar treballant era en fer l'anàlisi, una anàlisi crítica de com havia anat l'actuació tant del grup de control ambiental com de la resta de tècnics que havien intervingut, doncs, per veure també com es podia millorar aquest protocol de cara a posteriors actuacions. Repetiré o segurament complementaré algunes coses de les que ha comentat abans la directora general de Protecció Civil.

El que sí que vam veure important era que s'havia d'incrementar la coordinació amb els grups de primera intervenció, per veure quins eren els gasos a mesurar en un primer moment. Per poder ser també més ràpids i més àgils en aquesta actuació, ja hi han una sèrie de coses que hem implementat. Hem traslladat els equips al centre d'emergències 112 a Reus, per tenir-los disponibles. S'ha incrementat també amb una persona el grup de guàrdies, és a dir, abans teníem dos persones que anaven a camp a mesurar, ara el que tindrem és una persona que va a camp a mesurar i que serà acompanyada per un mossos d'esquadra; una altra persona que s'incorporarà en aquest grup, aquest comitè tècnic que creiem que és una de les novetats importants del Pla seqta que permetrà una millor coordinació de tots els agents implicats, i un tercer tècnic, que és aquest tècnic nou, que el que farà és fer el seguiment en continu i coordinar-se amb el Servei Meteorològic per veure com evoluciona, doncs, tota la zona també per poder dirigir millor els equips que hagin d'anar a fer la mesura a camp.

En aquest sentit, i això encara no ho tenim implementat, però sí que estem fent o posant tota una sèrie de millores a la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica per augmentar l'operativitat i la fiabilitat. També preveiem amb el Servei Meteorològic abans de final d'any tenir implementats models de dispersió que ens ajudin a la presa de decisions. I també tenim prevista, doncs, la compra d'algun equip per complementar algunes de les mesures que tenim en les diferents estacions.

I d'altra banda, doncs, en aquest sentit, perquè això també va sortir bastant, tot i que ja he comentat que en el cas d'aquest accident no era un problema dels compostos orgànics volàtils que hi poguessin haver en l'ambient, sí que és un tema que surt recurrentment i, per tant, com a millora el que es va comentar era, doncs, que ja estem en un grup de treball permanent amb Salut per acabar de determinar quins són els compostos en els quals hem de continuar fent el seguiment que estem fent en quant a compostos orgànics volàtils i poder donar uns límits clars a les persones per tal de que disposem de fins a quin nivell..., és a dir, que no donem només la concentració, sinó que puguem donar també la informació de a partir de quins nivells

o quines puntes poden ser preocupants per a la salut, tot i que fins ara les que hem trobat estan molt per sota dels límits que s'han determinat. I també, doncs, com a compromís i per poder donar aquest retorn a la ciutadania, ens vam comprometre a convocar la Taula de Qualitat de l'Aire al Camp de Tarragona durant aquest primer semestre de l'any 2020.

Evidentment tots aquests treballs amb Salut que estaven bastant avançats i que anàvem amb el calendari de poder-nos reunir aquest primer semestre, arran del tema de la Covid, doncs, s'han vist una mica endarrerits i, per tant, segurament el que farem serà convocar la taula. Evidentment no tindrem tota la informació de Salut, en tenim una part i, com a mínim avançar aquesta primera part i poder, doncs, continuar treballant.

Jo per la meua part ho deixaria aquí i, en tot cas, doncs, a disposició dels diputats i diputades per al torn de preguntes.

La presidenta

Senyora Rius, moltes gràcies, i amb això acabarem les tres intervencions. Seria el torn ara dels grups parlamentaris, també els demanaria una certa brevetat. Senyor Alonso, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Primer de tot, vull agrair als tres compareixents, el senyor Delort, el senyor Encinas i la senyora Rius, la seva compareixença, la informació que han aportat en aquesta comissió.

El senyor Delort, respecte al Centre d'Atenció i Gestió de les Trucades d'Urgència 112 de Catalunya, ens ha donat un detall, fins i tot temporitzat, del nombre de trucades que es van rebre el dia de l'accident. M'ha semblat que deia que fins a 1.711 trucades rebudes. El senyor Delort sap, com saben també alguns dels membres d'aquesta comissió que també treballen en l'àmbit de la Comissió d'Interior, que ja se n'ha parlat sovint, del 112, que el 112 ha estat al centre de la polèmica massa sovint, i sobretot cada cop que hi ha hagut una emergència greu. És que la gent truca al 112 perquè per a molta gent el CAGTU és la font d'informació que necessiten, que han de tenir a mà, i especialment en aquest cas de l'accident, doncs, de tots aquells veïns dels barris i dels municipis adjacents que no tenen com a primera font d'informació les xarxes socials o els missatges que els puguin arribar pel mòbil, no? És a dir, que les trucades eren lògiques, s'havien de produir moltíssimes trucades.

Ens ha dit: 1.711 trucades rebudes. Jo la pregunta que li faria al senyor Delort és: quantes se'n van perdre? Es van atendre totes les que es varen rebre o si es va perdre un nombre significatiu de trucades que pugui rebre en aquell cas el 112? També en el moment de l'explosió i en les hores posteriors, quants operadors hi havia de guàrdia al servei en cadascun dels centres 112, en aquest cas el de Reus i el de Barcelona, treballant? Respecte al 112 bàsicament aquestes preguntes perquè no em vull allargar.

Bé, de la informació que ens ha donat el senyor Encinas respecte al SEM ha estat també una informació jo crec que molt detallada, molt acurada, i que dona idea, doncs, de la capacitat de resposta del Servei d'Emergències Mèdiques, i que en aquell primer moment, després de l'explosió, es veia que les dimensions que podia tenir la tragèdia encara podien ser molt més greus del que finalment van ser amb aquests tres morts i vuit ferits, alguns d'ells de molta gravetat.

A la senyora Rius, agrair-li també la seva informació i dir-li que a Tarragona i els que..., jo soc de Tarragona, però no soc veí de la ciutat i, per tant..., ni tampoc de cap dels municipis que estan directament afectats per la petroquímica, però hi ha una mena com de neguit crònic respecte..., en una part de la població, eh?, no sé si és generalitzat, però hi ha un neguit crònic respecte a que no acaben de creure que la qualitat ambiental o la qualitat de l'aire està prou controlada o està ben controlada, no? Jo crec que les millores que es poden proposar després d'aquesta anàlisi crítica

que s'està fent des de l'explosió d'Igoxe i de les seves conseqüències, i també algunes de les conclusions que recull la mateixa taula de seguiment de l'accident d'Igoxe en el seu informe, doncs, puguin servir per millorar.

Però li he de dir, senyora Rius, que han de fer un sobreesforç informatiu. Això és importantíssim, perquè la ciutadania tingui clar, doncs, que hi ha seguretat, hi ha seguretat ambiental, hi ha qualitat de l'aire, i això es fa amb informació, es fa amb transparència i es fa amb facilitat d'accés a les dades. I, per tant, diguem-ne, que aquesta és la primera obligació que han de tenir present en aquestes properes setmanes i mesos.

I no em vull allargar, perquè anem tard i encara queda molta gent.

La presidenta

Gràcies, senyor Alonso. Tindria ara la paraula el diputat Carles Castillo, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Carles Castillo Rosique

Molt breument, perquè pràcticament m'ha trepitjat totes les preguntes que volia fer el que m'ha precedit a la paraula.

Simplement, agrair als tres compareixents tota l'abundant informació que han donat. Al senyor Delort volia fer-li la pregunta complementària de si havien reforçat, si s'havia produït algun reforç a l'estructura del 112 durant el dia que van passar els fets, si en algun moment es va produir algun reforçament.

I comentar-li, doncs, a la senyora directora general de Qualitat Ambiental, també en la línia del que m'ha precedit, que hem de ser molt conscients de la preocupació, de la greu preocupació que existeix a la població i a la ciutadania de Tarragona i voltants, Camp de Tarragona o comarques de Tarragona, i per tant, demanar-li un sobreesforç de transparència, transparència, transparència. Que no ens passarem mai de ser prou transparents.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Tindria la paraula la senyora López, en nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Yolanda López Fernández

Gracias, presidenta. Dar las gracias a los comparecientes y, bueno, voy a intentar hacer unas dudas que tengo desde..., pues, por el orden en que han intervenido. Al señor Delort quería preguntarle si tienen agentes, si tienen teleoperadores con formación específica en relación a accidentes, a cómo actuar en relación a accidentes químicos, en la petroquímica, dada la proximidad del centro 112 de Reus. Si es que sí, si tienen siempre a alguien de guardia allí, con esa formación, algún teleoperador. Y si es que no, pues si cree que harían falta.

Después, me gustaría saber –es que no sé si lo ha dicho, ¿eh?– a qué hora recibieron la llamada, respecto a la víctima externa, a la víctima que entró en su casa y le cayó el trozo de reactor, de la tapa del reactor, a qué hora fue.

Y, bueno, al señor Encinas... Me gustaría saber si de ambulancias específicas, de las que él ha llamado «específicas» –entiendo que las más medicalizadas, con UVI y esto–, en concreto en el Camp de Tarragona, en la zona de las petroquímicas, cuántas hay. ¿Vale? Y por qué no hay, por algún motivo, siendo que los accidentes, tanto por las nucleares como por las petroquímicas pueden ser accidentes graves..., cómo es que no tenemos más cerca un helicóptero. Si tiene esa información, si se lo han planteado, vaya.

A la señora Rius, a ver, tengo entendido que en Torreforta, bueno, en Bonavista, solo hay un medidor y solo detecta productos primarios. Si esperaron a que se..., a la medición de ese medidor, ya que creo que solo mide los contaminantes primarios. Y si con la medición de esos medidores que hay se puede garantizar la no afecta-

ció a la població, ya que cree... A ver, unas de las cosas, desde luego, la cosa que más alarma creó fue el que no salieran las alarmas, las contradicciones en el confinamiento y no sonaran las alarmas. Y yo creo que la segunda cosa –pero es constante– es la calidad del aire en la zona, tanto para los vecinos y vecinas como para los trabajadores, vecinos y vecinas y poblaciones colindantes, es decir... Creo que el compañero ha hablado de llamadas de Cambrils, pero también yo sé que se estaba mandado el confinamiento, la Policía Local de, por ejemplo, de Roda de Berà, que está a bastantes kilómetros, por el miedo ya no solo a la explosión, sino porque afectara al aire, fuera una nube tóxica. Es decir, que con poblaciones que están a diez..., a lo mejor a diez kilómetros, quince kilómetros, pues también los tenían...

Y, bueno, ¿hasta qué distancia de kilómetros midieron la calidad del aire de la zona del accidente? Y, bueno, creo que por no extenderme..., no quiero extenderme más. ¡Ah! Y si hay los informes estos de la... Nosotros lo hemos pedido, nuestro grupo parlamentario lo pidió enseguida. Por horas, o se midió por horas durante..., he creído entender que durante dos o tres días. Si están, si nos lo podrían hacer llegar aquí a la comisión.

Muchísimas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. Té la paraula ara, en nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, el diputat Vidal Aragonés.

Vidal Aragonés Chicharro

Doncs moltes gràcies, presidenta. També, per seguir l'ordre de les intervencions. En primer lloc, ens agradaria si és possible que el senyor Delort ens expliqués una mica més l'organització del 112, sobretot perquè és possible que molts i moltes de nosaltres no en tinguem coneixement. O simplement confirmar-nos quin és el nombre directe de treballadors i treballadores que tenen, els propis, els propis. Són aproximadament uns vint-i-sis treballadors i treballadores, és a dir, per sota la trentena. I si la resta són subcontractats a través d'un plec de condicions que s'ha adjudicat a empreses privades.

I a la vegada també, en la forma d'organització, si estem parlant, quan vostè ens explicava les trucades i les respostes, que s'estaven atenent a la sala operativa de Reus i a la sala operativa de Zona Franca. Si això és així i aquests són els nombres de treballadors i treballadores directes i indirectes, i si superen aquestes dues sales.

Després també, per poder entendre com funciona el 112 en el supòsit concret de l'accident d'Iqoxe el 14 de gener. Ens pot traslladar si va haver-hi repetidíssimes trucades de gent molt esverada que quan els hi traslladaven, el que vostè ja ens ha avançat que potser els deien Bombers que quedin o restin a casa, els preguntaven o els exigien per què no s'havien activat les sirenes? Això va passar d'una manera generalitzada? Ens pot explicar en quin nivell va passar?

També, Protecció Civil, entre els deu i vint minuts següents a l'accident, va manifestar-li expressament al 112 que no tenien un protocol d'indicacions per activar les sirenes?

I després, algunes preguntes, no per qüestionar el 112 sinó per intentar fer-nos a la idea de la magnitud de la situació que es va generar quant la població, el perill que percebia la població o, segurament, el perill que hi havia. Ens ha parlat vostè de 1.711 trucades, però va haver-hi aproximadament unes nou-centes trucades que no van ser ateses? Allò que, tècnicament, els treballadors i les treballadores del telemàrqueting anomenen «trucades perdudes»?

I després –també li han preguntat però...–, quants treballadors i treballadores es van activar de manera addicional? I quan li preguntem quants se'n van activar de manera addicional, li demanaríem que ens ho dividís per franges horàries, és a dir, quants se'n van activar, si va haver-n'hi algun o alguna que es va activar de manera

addicional en la primera hora, quants se'n van activar la segona hora i quants se'n van activar en la tercera hora.

Per al senyor Encinas, una simple pregunta d'aclariment. Els treballadors i les treballadores del SEM que es desplacen a l'accident d'Iqoxe tenen alguna formació especial sobre com han de respondre davant d'aquestes actuacions –d'aquestes situacions, millor dit–, davant d'aquest tipus d'accident? O el que es fa és desplaçar el que queda més a prop o al revés, fins i tot poden desplaçar-se des de Barcelona, un punt llunyà a l'accident, però no tenen una formació específica? Intenti contestar les dues coses. M'ha semblat que deia que no eren exactament de Tarragona.

I la darrera qüestió, les darreres dues qüestions, per a la senyora Rius. Ens ha parlat de la modificació de les autoritzacions ambientals i suposem que estava parlant d'Iqoxe. Em pot explicar el perquè d'aquestes modificacions? Per què ara se'ls han plantejat modificacions? A què responen?

I l'últim. Vostè pot garantir que no hi havia cap risc del núvol tòxic? Ens ha explicat molt bé o ens ha traslladat molt bé que la conclusió a què han arribat de les proves fetes és que no hi havia cap risc. Una cosa és això, la conclusió de les proves que es van fer les primeres hores, i una altra cosa és si algú pot afirmar amb absoluta contundència, d'una manera absolutament científica, que d'aquell núvol tòxic no hi havia cap risc.

La presidenta

Gràcies, senyor Aragonés. El senyor Fernández? No sé si hi és. És que el senyor Alejandro Fernández m'havia dit que sortiria a les sis. Per tant, suposo que no..., que deu haver tingut de marxar i no està a la comissió.

Per tant, li donaria la paraula a la senyora Raquel Sans, en nom del Grup Parlamentari Republicà.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, presidenta. Intentaré ser breu també, perquè moltes de les qüestions ja s'han plantejat. En tot cas, agrair als tres compareixents, doncs, també les seves explicacions i tota l'aportació que han fet a la comissió d'avui. I a més, disculpar-nos, doncs, pel retard.

Tres preguntes molt concretes. Al senyor Delort, preguntar per la percepció de la ciutadania, no? Hem anat repetint al llarg d'aquesta comissió una mica la sensació de perill i aquest punt, entre que no sonaven les sirenes mentre que la ciutadania, doncs, tenia la percepció de que estava passant alguna cosa greu, es veia el fum, es va sentir l'explosió, i d'aquí aquestes 1.711 trucades. En comparació amb la resta d'incidents que ens ha detallat, i ens parlava de les xifres d'incidents ocorreguts, per exemple, el 2019 i el 2018, tant per explosió, tant per incendi com en aquest cas per fuites, quina és la mitjana de trucades habitualment? Per comparar una mica la magnitud, no?, del que es produeix habitualment en un cas d'aquestes característiques i el que va passar concretament el dia 14 de gener, per entendre realment la magnitud de la sensació que es va produir per part de la ciutadania.

Al senyor Encinas, agrair la feina, no?, evidentment, com no pot ser d'una altra manera i tenint en compte el que ens ha detallat pel que fa als horaris, la rapidesa en el desplegament. Saber com... Em sumo a una pregunta que feia la diputada López al voltant de si en el cas de Tarragona disposen de, en aquest cas, doncs d'ambulàncies medicalitzades o de més ambulàncies medicalitzades, o hi ha algun tipus d'equipament diferenciat respecte a altres zones que no tenen aquest nivell de risc tant pel que fa a nuclears com pel que fa a la indústria química, que el risc associat és més elevat que a altres tipus d'indústria.

I pel que fa a la senyora Rius, preguntar pel temps de mesura. Vostè ha anat detallant, doncs, una mica, la manera de funcionar del departament, no?, i el tema d'enviar treballadors, com si diguéssim, a fer la feina de camp i, per tant, a mesurar. A mi això em planteja certs dubtes en el cas concret dels accidents, perquè per de-

terminar que allò, que el fum, etcètera, no era tòxic i, per tant, que els materials que estaven sortint en aquest cas després de l'explosió no eren tòxics, quin és el temps des que es produeix l'explosió fins que es comença el mesurament i, per tant, quin és el decalatge entre que s'ha produït l'explosió i comencem a saber quin tipus de material està arribant a l'aire, no? I, per tant, conèixer aquest temps.

Crec que vostè també ha parlat de que els tècnics sabien que el tipus de material no era tòxic, i això no m'acaba de quadrar gaire amb el que ens explicaven en la primera compareixença a nivell de Bombers, que ens deien que van trigar molt a saber quin tipus de material s'estava cremant, perquè, primer, aquest punt d'incertesa d'on s'havia produït l'accident, després el punt d'incertesa de què és el que s'havia afectat, no?, i que van haver de passar cinquanta minuts per poder determinar que el estava cremant no era òxid de propilè i, per tant, no era tòxic. I, llavors, per tant, saber una mica, doncs, aquests temps que hi ha entre que es comença a mesurar i que es determina que això no és tòxic.

I demanar-li la seva opinió tècnica de si creu que les sirenes s'haurien d'activar de manera preventiva en aquests casos malgrat que després es pugui veure que això no és tòxic i, per tant, no té afectació, no? O sigui, vull conèixer la seva opinió, en aquest cas, si creu que l'activació de les sirenes és recomanable malgrat no sapiguem, doncs, el material que surt és tòxic.

Ja està, no tinc més preguntes.

La presidenta

Gràcies, senyora Sans. Per acabar el torn dels grups parlamentaris, té la paraula la diputada Pallarès, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Teresa Pallarès Piqué

Moltes gràcies. Gràcies, presidenta. Moltes gràcies als tres compareixents. I escoltant una mica les intervencions, vull dir, cada cop estic més convençuda de que, realment, aquesta aproximació al Plaseqta 2020 és el que, d'alguna forma, ens ha de permetre aquesta aproximació realment, perquè situacions que són tan excepcionals com ha estat aquest accident, que esperem que no es repeteixin..., però sí que ens pot facilitar altres incidents que es puguin dur a terme i, per tant, aquesta proximitat al territori és el que ens ha de fer, si més no, més efectius.

Començo amb el senyor Delort. Jo li agraeixo el detall, no?, del seguit de les trucades que van rebre. I vull posar en valor el fet de que la ciutadania tingui un número de referència en el qual, en qualsevol situació, en qualsevol moment en el que veu alguna cosa que, pel que sigui, pot produir una situació d'inquietud, d'alarma, d'emergència, pugui referir-se. Per tant, en situacions com la de l'accident, això, d'alguna forma, és una situació absolutament fora de la normalitat, imprevista absolutament. Per tant, entenc que el nombre de trucades es va disparar. Vostè ho ha dit. Sí que m'agradaria també saber el fet de com el personal, no?, de quina forma, amb quina facilitat, pot arribar a activar més personal per tal que es puguin atendre aquestes trucades. Perquè jo entenc que hi ha molta gent que en aquesta trucada d'alguna forma també busca aquella resposta o aquella seguretat, que entenc que també passa per aquells protocols específics, que m'agradaria que m'especifiqués si aquests protocols estan pactats també amb Protecció Civil, que entenc que és així.

Al senyor Encinas, agrair evidentment la feina del SEM. A més a més, us toca sempre una feina, bé, d'estar a primera línia, diguem-ne, i a vegades veient situacions estranyes, molt sobtades. En aquest cas, vostè ha fet referència a incidents amb múltiples víctimes. Per tant, heu d'estar preparats per atendre situacions diferents.

Vull entendre que teniu el personal preparat, però m'he fixat en l'informe de la Generalitat, en què hi ha la previsió d'incorporar aquestes unitats NBQ, d'atenció nuclear, biològica i química, com deia. Jo crec que és molt necessari que Tarragona compti amb una o dos d'aquestes unitats dintre d'aquest pla. Per tant, està previst també dintre del pressupost, i penso que és un tema que hem de vetllar perquè sigui

així, com també la dotació de personal a la sala de coordinació del SEM. I aquí hi ha 200.000 euros previstos, no?, amb gent específica per a aquesta atenció a incidents de múltiples víctimes, que crec que evidentment, en el nostre cas, a Tarragona, no només podem tindre aquest tipus d'emergències, sinó que també tenim emergències que podrien ser nuclears –esperem que no– i biològiques. Bé, tal com estem amb l'estat de pandèmia, ja veurem cap a on anem, no?

Per tant, jo penso que això és important, que en aquesta creació de Comissió de Seguretat i Salut Laboral hi esteu a dins, i que espero que hi esteu –m'ho dirà vostè–, i fins i tot poder demanar unitats de cremats específiques, i fins i tot que m'expliqui –s'ha demanat durant anys– el tema de tindre una cambra hiperbàrica en algun dels hospitals a Tarragona per tal de fer diferents atencions en casos de contaminació d'aquest tipus, per veure si això també es podria preveure a futur dintre d'aquesta nova creació de la Comissió de Seguretat.

Senyora Rius, agrair-li... He de dir que conec bastant bé la feina que s'ha dut a terme, per situacions laborals anteriors; que penso que la Taula de Qualitat de l'Aire en el seu moment va crear un abans i un després respecte a la informació; que la quantitat d'estudis que s'han aportat a mi m'agradaria que vostè hi fes referència, o contestant una mica al senyor Vidal Aragonés també, que, a vegades, no la quantitat d'informes ni de dades que hi ha fan que siguin creïbles per a tothom, sinó que hi ha d'haver una confiança en els estudis que es fan. I penso que aquesta és una feina que teniu, que heu començat i que no podeu deixar de fer –jo penso que això és important–, i la participació directa del seu departament en aquest Plaseqta 2020, com ha dit, amb aquesta incorporació en el comitè tècnic, jo crec que és bàsica, perquè vosaltres teniu molta informació.

Jo crec que s'ha de posar en valor la feina que heu fet durant molts anys amb la xarxa de vigilància i prevenció. Jo crec que Tarragona –m'agradaria que també hi fes una mica de referència, no?, però– és un dels llocs de referència a nivell europeu. Que es pot millorar? Evidentment. Que ho fareu? No en tinc cap dubte. I això també diferenciar-ho una miqueta de la feina que fan a nivell intern, també des d'empreses que també tenen sistemes de mesura vinculats amb salut laboral del mateix àmbit empresarial. M'agradaria també que diferenciés una miqueta aquest punt.

Dit això, agrair-vos a tots les intervencions, la feina que feu i la feina que ara, amb aquest nou escenari del Plaseqta 2020, tindreu tots per desenvolupar, que crec que això ho agrairà molt la ciutadania de Tarragona i també el sector empresarial de Tarragona.

Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyora Pallarès. Ja la recta final. Donaríem ara la paraula als tres compareixents per respondre algunes de les qüestions que s'han plantejat. Tindria la paraula, en el mateix ordre, el senyor Delort, en primer lloc. El més sintètic i breu possible.

Gràcies, senyor Delort.

El director del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya

Em veu, presidenta? Em veu i em sent? –em veu i em sent?

La presidenta

El veiem i el sentim.

El director del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya

Perfecte. Senyor Alonso, la polèmica sobre el que vostè diu: «Sempre hi han polèmiques sobre el 112.» Li ben asseguro que no es per part meua, ni tan sols jo crec que per part de la ciutadania. En tot cas, les enquestes, que es fan i que a més a més

són independents, no les fem pas nosaltres, en relació amb la valoració ciutadana del 112, crec que, home, malament, malament no ens deixen; tot el contrari. Però bé, és igual, tampoc és el moment ara d'entrar en aquesta...

És la primera font d'informació? Dic: «No.» El telèfon 112 és, no aquí, aquí, d'aquí a Cadis, a França, a Itàlia, eh?, al conjunt de la Unió Europea, és un telèfon únic, universal a Europa, de trucades d'emergència i per tal de que la ciutadania pugui comunicar en cas de necessitat que es troba amb una necessitat de que algú l'atengui, cos operatiu, etcètera. Normalment són tres naturaleses, el que en diuen, eh?: les bates blanques, els de blau o els que porten *manguera*. Normalment, eh? Ja abans he estat més precís.

Què passa? Que, tot i així, hem d'admetre que en determinades circumstàncies, per exemple –no té res a veure amb la compareixença d'avui–, el Covid-19... Escolti, el mes de març se'ns va capgirar totalment el nombre de trucades que rebíem. Eren trucades d'emergència? Estrictament d'emergència pura? Home, no. Eren de preocupació? Sí. Eren necessitat de dir: «Escolti, és que he anat al metge i tot i així estic preocupat»? Sí. Se'n va desatendre alguna? Cap. Totes. Fins al punt de que es van capgirar els pesos del que són trucades que habitualment són de caràcter operatiu amb altres que són més de caràcter informatiu.

Què succeeix en una situació com aquesta? Miri, perquè es facin una idea del relat de trucades que es van atendre o que –habitualment fins i tot, jo diria– s'atenen al llarg d'un dia normal com va ser aquell dimarts, 14 de gener. Des del migdia –des del migdia– ateníem trucades operatives, perquè de trucades n'hi ha moltes més, però les operatives normalment –i això les memòries que publiquem cada any ja ho diuen– són aproximadament el 65 per cent de totes les trucades que es reben. N'ateníem entre 250 i 260 per hora, trucades operatives. De cop i volta, ens van créixer les operatives a 671, i a les set de la tarda estàvem amb 1.166 trucades operatives, 1.166. Vostès saben que és més de quatre vegades –més de quatre vegades– les normals, les esperables, que es produeixen en una condició normal. Però és que, a més a més, van tornar a retornar a la normalitat pràcticament entre dos quarts de deu del vespre i les deu del vespre.

Què vol dir? Que un servei públic –no el 112, en general–, quan els pics són així sobtats s'adequa, quant a recursos disponibles, precisament no a allò que en diuen «*para por si*». No, no; s'adequa al que se sap i al que és previsible i, en tot cas, intenta entomar, és a dir, com a mínim, un mínim de reacció per veure com pots també fer front a aquests pics, tot i acceptant que sempre hi hauran allò que vostè ha dit –com ho ha fet anar?–, «trucades perdudes», eh? Vostè ha dit «trucades perdudes».

Doncs miri. Vostè ha dit «trucades perdudes». Col·legues de Madrid diuen «trucades no ateses». Altres col·legues d'altres comunitats autònomes diuen: «No, no, és que no queda bé perquè no es manifesta...» Diu: «Són trucades que no entren.» El cert és que vol dir que hi ha una centraleta... Actualment les centraletes són intel·ligents, són digitals, i ens diuen: «Miri, vostè ha tingut tants impactes, no sabem si ha penjat, si ha pogut entrar la tercera vegada. No ho sabem. Ni sabem quan temps ha estat allà fins que no ha decidit penjar. No ho sabem. Però el cert és que vostè té ics nombre d'impactes.» Doncs, miri, a partir de les set, entre les set i les vuit, nosaltres vam rebre –operatives– exactament –vam rebre i vam atendre, eh?– 1.166 trucades operatives. Ja li he dit que a les cinc de la tarda se n'estaven rebent per hora 260. I tenim pics... –allò que ens diu la centraleta telefònica–, que 401, eh? –401–, no sabem si és que es van perdre, no es van rebre, no van ser ateses o el que vostè li vulgui dir de consideració.

Tot i així –tot i així–, dic: «Home, això vol dir que és una mala atenció?» Jo crec que no, entre altres coses, perquè estem parlant de més del 400 per cent –més del 400 per cent– d'increment sobtat.

Vàrem reforçar? Aquesta pregunta l'ha fet vostè i em sembla que el diputat Castillo també –crec, crec, no sé si algun altre diputat. Doncs sí. Miri, això va succeir a

les 18.38, teníem la primera notícia; a les 18.58 s'activen deu gestors més, i a més a més ja els dono les magnituds, perquè, com que ho han preguntat uns quants... Aquella tarda en aquella hora hi havien trenta-sis operadors repartits entre el centre de Zona Franca i el de Reus. Es van activar deu operadors més –els anomenen «gestors»– a les 18.58.

Vol dir que de cop i volta, així, amb una vareta màgica, van aparèixer deu gestors? No. És evident. Però sí que en l'interval dels següents seixanta minuts, perquè aquest és el contracte de compromís de qualitat en situacions d'emergències per part de l'empresa, vol dir que en els següents seixanta minuts de manera progressiva sí que es van incorporar. I això és el que va permetre que aquestes trucades que podríem dir de diferents maneres, doncs, van quedar a zero a partir justament de les vuit del vespre. Perdudes, no ateses, com vostè li vulgui dir, eh?

Continuo pel diputat Castillo. Crec que el tema del reforç era aquest i, per tant, ja l'hauria contestat. Em sembla que no em deixo re.

La diputada López. No tenim operadors especialitzats en la petroquímica. No tenim operadors especialitzats. Malament aniríem si haguéssim d'especialitzar operadors en tots i cadascun dels casos o casuístiques que rep diàriament, quotidianament, al llarg de 365 dies, el 112. Miri, pensi una cosa, el nostre arbre d'incidències incorpora més de set-cents indicadors diferenciats, que sí que és veritat que els podem associar a diferents cistelles de fets, però amb casuístiques i naturaleses molt disperses les unes amb les altres.

Un gestor, un especialista en l'atenció de trucades d'emergència no és tant una qüestió de que en sàpiga molt de la qüestió química o de seguretat ciutadana, sinó que té molta especialització pel que fa a l'atenció i comunicació amb qui està interlocutant per, primer, poder precisar què és el que està succeint, fer preguntes molt concretes.

No els puc oferir gravacions, perquè a més a més estaria alterant el que és la pròpia normativa de protecció de dades, però és que hi ha moltes trucades que veurien vostès l'habilitat que ha de tenir una operadora, un operador, per tal d'esbrinar concretament què és el que està succeint, quan qui t'està trucant està en una situació d'absoluta angoixa, de molt neguit, a vegades de molta por. I aquí l'habilitat en que, en comptes d'estar cent vint segons, allò, parlant, eh?, doncs, això es pugui precisar amb seixanta, setanta, vuitanta segons. Per què? Perquè la prioritat quina és? Poder identificar exactament: u, què és el que està passant; dos, on està passant, i immediatament i amb molta urgència derivar-ho cap a l'agència o el cos que ha de fer front a aquesta situació. Per tant, no. No tenim operadors.

M'ha preguntat també, diu: «Escolti, a quina hora es rep la primera trucada pel que fa a la víctima mortal, aquesta a qui va sortir disparada una peça amb l'explosió.» Miri, en vam tenir tres, de trucades relacionades directament: una a les 19 hores, 9 minuts i 8 segons; una altra a les 19 hores, 9 minuts i 48 segons. Aquestes dues fixaven, a més a més, el lloc on havia succeït el fet. El que no estava tan clar és el que estaven definint. Per què? Perquè així com la primera trucada deia que hi havia hagut un incident, semblava que en una balconada d'un edifici, que en principi no es relacionava directament amb el que estava succeïnt a tres mil metres, la segona sí que parlava d'una mena d'esfondrament d'un habitatge on probablement hi hauria alguna persona atrapada. Després vostès ja saben perfectament quin va ser el derivat.

La tercera trucada va ser una mica quasi, quasi jo diria de rumorologia, de possibles coses que havien passat, però ja va ser com cinc minuts després d'aquestes primeres dues, que aquestes sí que són les que van activar els serveis d'emergència.

Després, senyor Aragonés. L'hi puc explicar tot. Jo fins i tot el convidaria, eh? Quan passi tot això i ens puguem moure de província i tal... Bé, no, perquè vostè ja està a Tarragona, em sembla, però el convidaria... Vaja, jo, presidenta, és que... Bé, no, perquè no és de la seguretat, però és igual. El dia que vulguin els expliquem i els

ensenyem a qui no el conegui, perquè em consta que hi ha gent que sí que el coneix, i a bastament, el que és l'edifici del 112 de Reus, i els hi podríem explicar.

Però, vaja, la seva organització quina és? Nosaltres som una entitat de dret públic, som una empresa pública. Per tant, tenim personal que és personal propi, personal externalitzat, és un model que és el majoritari arreu, en altres indrets, tot i que és veritat que hi ha altres modelitzacions.

Vostè diu «té vint-i-sis persones»; no, en tenim trenta. El que li ha passat les dades no ho ha fet gaire bé, eh?, se n'ha deixat quatre, en tenim trenta. I sí que és veritat que la resta de feina, el que és estrictament la teleoperació, ho fem per una licitació, que normalment es fa dos anys. Es podria fer un dos més dos. Però nosaltres, tot i que fem dos més dos, preferim fer el dos i exhaurir el dos i ja està, i anar a per una nova licitació, a través de la qual el tipus de situació laboral-mercantil d'aquestes mateixes empreses els permet adequar-se molt al que és la demanda i la prestació de servei.

Estem habitualment a l'entorn d'una prestació de que ells tenen contractades cent vuitanta persones amb tres torns, 365 dies de l'any, i adequen la seva presència, l'adequen al que són els nostres històrics, que són els que els hi donem. Per exemple, nosaltres tenim una gran crescuda que es produeix a partir d'aproximadament mitjans de juny fins a mitjans de setembre, quan saben que un dels problemes que hi ha en el sector públic és precisament que els mesos de juliol i agost, doncs, tens una gran davallada. Doncs bé, en el nostre cas, el 112 té una molt bona part dels seus recursos disponibles precisament en aquests intervals.

Una altra cosa és si l'estiu d'aquest any també tindrem aquestes demandes, cosa que dubto, cosa que dubto per qüestions que vostès poden intuir. Em puc equivocar, eh?, però.

Quin és el funcionament de Zona Franca i de Reus? Doncs, miri, són dos entitats que per les magnituds dels volums de trucades principals, perquè ens fem una idea, el centre de Zona Franca és el que acull el direccionament justament de la telefonia, tot el que és el territori de Barcelona, i el de Reus és el que atén el territori de Girona, de Lleida i Tarragona.

Però tot i així, quan es produeixen situacions de desbordament, és a dir, per no entrar en cues, en situació ordinària quan una trucada, per exemple, que pugui venir de Sort, eh?, i hauria d'anar, doncs, a Reus, si entra en cua o de desbordament aquesta trucada vol dir que automàticament la centraleta és prou intel·ligent per derivar-la al centre de Zona Franca.

Trucades repetitives. Bé, em sembla que els hi he comentat. Miri, jo els hi he dit, dic: fins pràcticament les set del matí, si no vaig errat, es van atendre un total de 1.711 trucades per aquest episodi. Però és que el 19, el 19, el de Miasa..., el que passa és que és veritat que el de Miasa va portar molt soroll i també temor, temor, però afortunadament no va tindre les conseqüències greus, letals que ha tingut aquest, eh?, afortunadament. Però n'hi van haver en tot el mes 1.945, quan resulta que al llarg de tot un any –perquè ens en fem una idea– el nombre d'incidents, d'incidents, que no de trucades, d'incidents que atén el 112 –els hi farà molt correlatiu, perquè se'n facin una idea, eh?– per fuita de producte tòxic: gener 23 –vaig seguint, eh?–, 43, 37, 44, 6, 47, 88, etcètera. És a dir, relativament pocs si ho comparem amb aquests altres que immediatament fan pujar el pic.

El diputat Vidal Aragonés també m'ha preguntat..., m'ho ha preguntat a mi i jo crec que abans, també, no sé si li ha preguntat a la directora de Protecció Civil, diu: «Escolti, tenen constància o els hi van dir des del Cecat que no hi ha un protocol que digui que han de fer sonar la sirena?», més o menys, no? O, «per què no han de sonar les sirenes?» Aviam, resposta: no, no, això no existeix. El protocol de que no..., o l'absència de protocol o que algun operador o tècnic del Cecat hagués dit a algú del 112 que si no es van activar les sirenes és perquè no està protocol·litzat.

Miri, això no és així. I, a més a més els hi dic, però ara no els hi dic com a director del CAGTU, els hi dic com a exdirector de Protecció Civil: és que això no és veritat. No és veritat. Està protocol·laritzat. Una altra cosa és que estigui ben protocol·laritzat, insuficientment protocol·laritzat o excessivament protocol·laritzat, però està protocol·laritzat. I, en tot cas, l'explicació també els hi ha donat abans, crec, la directora de Protecció Civil. Crec que amb això, diputat Aragonés, ja els hi he contestat.

La diputada Sans. Percepció de la ciutadania? Efectivament, també li he respost. És a dir, l'any passat vam tenir un incident de gran magnitud, sobretot pel que fa a la percepció, que es tradueix en moltes trucades, és el que els he dit de Miasa, el 7 de juliol. I enguany, i toquem fusta i esperem que sigui només aquest, n'hem tingut un altre el 14 de gener.

I quan es produeix una situació d'aquestes, doncs, creix ràpidament no només la incertesa, és que, home, ho hem d'entendre, és que genera por, clar. És a dir, la desconfiança i la incertesa en situacions d'aquestes el que genera que és? Temor o... I com més aviat puguis aclarir les coses, doncs, probablement abans s'ajuda, eh?, a apaivagar aquesta natural i comprensible preocupació que té tota la ciutadania, en general. Algunes circumstàncies s'acaben traduint en una trucada directament al 112.

Crec que a la diputada també li he comentat lo dels casos aquests d'expedients. Però, miri, si els hi he dit per fuga o producte tòxic en indústria, ara els hi diré foc en indústria. Pel que fa al 19 –pel que fa al 19–, el gener en vam tenir, per foc, 10; febrer, 12; març, 17, 19, 5, 28, 27, 30, 7, 21, 14, 15. Perquè se'n facin una mica la idea. És a dir, amb això no vull ni minimitzar ni maximitzar, però és el cert, és el que nosaltres tenim.

De tota manera, un detall i una precisió. Pensin que alguns d'aquests incidents nosaltres els tenim registrats com a fuga de producte tòxic, no vol dir que realment, quan intervé el Cecat, confirma, comprova o quan...

La presidenta

Senyor Delort, hauria d'anar acabant.

El director del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya

...doncs ja està, no vol dir que ho sigui, vol dir que hi ha una preocupació perquè es veu, per exemple, el *cracker*, que està fent la torxa, molt de foc o molt de fum. I no sé si m'he...

I, diputada Pallarès, doncs, espero haver-la contestat amb tot el que he dit anteriorment.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies a vostè, senyor Delort. *(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de la presidenta.)* Tenia la paraula ara el senyor Antoni Encinas, per si... *(Tall de comunicació.)*

El gerent del Sistema d'Emergències Mèdiques

Sí; moltes gràcies. Primer de tot agrair les paraules de reconeixement a la feina del Sistema d'Emergències Mèdiques que han fet tots els diputats, les transmetré als meus operatius.

Responent a la senyora López, a la Regió Sanitària de Tarragona, el SEM disposa de trenta-vuit unitats, de les quals set són avançades, és a dir, medicalitzades, UCIs, i trenta-una són bàsiques. D'aquestes trenta-vuit unitats, nou es van desplegar en aquest incident. Les primeres les més properes, les que estaven a Reus.

Segon. Quan parlem de set unitats especialitzades, nosaltres vam enviar tres tipus d'unitats especialitzades: cinc unitats d'intervenció... No sé si m'estan... Se me n'ha anat la pantalla. No sé si... Estic, encara?

La presidenta

Nosaltres el veiem i el sentim, senyor Encinas.

El gerent del Sistema d'Emergències Mèdiques

Si? Perfecte. Perfecte. Llavors, d'aquestes unitats especialitzades se'n van desplegar set: cinc són equips d'intervenció que tenen entrenament NBQ i tàctic; una és una unitat de descontaminació química i nuclear, que es va desplegar per si de cas, i l'altra és una unitat EBI, que és una unitat conjunta que tenim amb Bombers que està especialitzada en entrar en incendis. Degut a la natura i a la incertesa del que hi devia haver, es van desplegar aquestes set unitats, a més a més de les altres nou unitats convencionals, tant sigui UCI com sigui ambulàncies, que es van desplegar.

Nosaltres disposem, el Sistema d'Emergències Mèdiques, de quatre helicòpters de dia: un que està situat a la província de Barcelona, que està a Sabadell, que, a més a més, és l'únic que vola de nit; un altre que està a la província de Girona, que està a Girona pròpiament; un altre que està a la província de Lleida, que està a Tremp; i un altre que està a la província de Tarragona, que està a Móra d'Ebre.

Per l'hora que era i lo a prop que estàvem de la posta de sol, es va desplegar l'helicòpter de Sabadell, i es va apropar amb un temps de vol que no crec que arribi a més de quinze minuts a l'únic heliport operatiu vint-i-quatre hores que hi ha a la zona de..., el més proper, que és el que hi havia a la base del 112 de Reus, d'acord?

Llavors, en total allà hi van anar unitats de territori, que són les que primer responen, que no tenen entrenament ni equip per entrar en entorns químics i incendis. Hi va haver un mix de diferents unitats, tant sigui medicalitzades com convencionals. I es van desplegar aquests equips especialitzats, tant els de risc NBQ com els que són d'incendis, i van anar confluint, junt amb l'helicòpter i l'estació de descontaminació, a la zona d'impacte.

No vam utilitzar la majoria del que vam enviar perquè, per exemple, quan vam passar el test a tots els pacients que van..., a tots els ferits d'aquest incendi, el màxim que va tindre, va tindre 10,6 partícules per milió. I, per tant, no va ser necessari descontaminar-lo. Vam procedir a l'estabilització i el vam evacuar a l'hospital. Confio que amb això li he explicat..., he contestat la seva pregunta.

Aquestes unitats especialitzades, les de nuclear, biològica i química i les d'incendi, estan ubicades a la província de Barcelona. No n'hi ha cap a la província de Tarragona de forma permanent, perquè són serveis que... Nosaltres aquí tradicionalment avaluem els polígons químics en dos grans zones de risc: la zona de Tarragona, amb el parc nuclear i els dos polígons químics, i la zona de Barcelona amb el Port de Barcelona, l'altre polígon químic, tenint en compte que aquestes unitats també són la resposta a incidents tàctics, a incidents amb atemptats amb armes de foc o explosius, i altres tipus de serveis d'aquesta especialització.

Al senyor Vidal Aragonés, les unitats de territori, les ambulàncies convencionals, tant siguin amb tècnics o siguin amb unitats avançades amb infermeria o medicina i infermeria, no disposen d'entrenament en NBQ, no disposen d'equips NBQ. Només les unitats d'intervenció o les EBIs disposen d'aquest entrenament i aquest equipament. Per això són les úniques que poden entrar en zones d'impacte.

A la senyora Sans, efectivament, el Sistema d'Emergències Mèdiques no disposa d'aquests equips desplegats de forma permanent a la regió de Tarragona. I és part del que –com bé diu la senyora Pallarès després– l'informe d'avaluació d'aquest incident posa sobre la taula.

La zona del parc químic de Tarragona, i, a més a més, si hi afegim les dues nuclears, és un lloc adient, creiem, per desplegar una d'aquestes unitats. Nosaltres creiem que és la que té el doble entrenament, incendis i risc nuclear i químic, perquè són la tipologia habitual que hi ha allí. Si bé és cert que hi ha fuites, rarament s'activa el sistema d'emergències per aquest tipus de fuites si no hi ha un incendi o una explosió. Per tant, els danys sobre les persones acostumen a ser mixtos: químic, afortunadament mai nuclear, químic junt amb cremades i foc.

Per tant, de les unitats especialitzades que els he descrit abans, la que proposem que sigui desplegada de forma permanent a l'entorn de la zona de Tarragona seria una unitat del tipus EBI.

La senyora Pallarès preguntava si desplegar una unitat..., l'informe comentava que a la zona del 112 de Reus, a la Central de Coordinació, valdria la pena desplegar una unitat de comandament operatiu. Efectivament, efectivament. El procediment de múltiples víctimes del SEM aconsella comandar les operacions des del lloc més proper. De fet, en aquesta intervenció el Centre de Comandament Avançat es va desplegar en dos llocs, tant a la porta de la fàbrica on teníem l'hospital de campanya com al Centre de Comandament Avançat que compartíem amb Mossos d'Esquadra i Bombers, que estava a pocs metres al costat de l'entrada.

És una molt bona idea sempre dirigir les operacions sobre el lloc on tens una informació més directa. És així. És per això que aquest informe posa sobre la taula que, donat que el SEM gestiona les ambulàncies de la zona de Tarragona, la zona de Lleida i la zona de l'Ebre des del 112, tindre allà la capacitat de poder activar aquest recurs de suport de central de coordinació per a les unitats desplegadas en un incident extraordinari al més a prop possible de la zona de l'incident.

I, per últim, un comentari que fa la senyora Pallarès sobre la cambra hiperbàrica de les unitats de cremats. Miri, nosaltres som el Sistema d'Emergències Mèdiques. Això són dispositius d'instal·lació hospitalària. No m'atreveixo, no m'atreveixo a dir-li si hi ha casuística suficient perquè sigui justificat i hi hagi una corba d'aprenentatge adequada per desplegar aquest tipus d'instal·lacions a la regió sanitària de Tarragona o Terres de l'Ebre. No l'hi sé dir. No és una pregunta per a mi, disculpi si no li contesto aquesta, d'acord?

I això és tot. Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Encinas. I ens quedaria només la senyora Rius.

La directora general de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic

Bé; doncs, moltes gràcies. Per contestar primer als senyors Alonso i Castillo, estic totalment d'acord que un dels temes de qualitat de l'aire és –com ho han ben definit– un neguit crònic i que el que tenim allà és una percepció de risc. Quan fem les mesures, no és el lloc de Catalunya en el qual trobem uns valors més elevats de determinats contaminants, sinó que els problemes els tenim molt més concentrats o a la zona de Barcelona o, fins i tot, a la zona d'Osona. Però sí que és el lloc on aquesta percepció de risc és molt més elevada. I estic totalment d'acord que s'ha de fer aquest sobreesforç informatiu de transparència. I, precisament, dintre del marc de la Taula de la Qualitat de l'Aire una de les coses que es va treballar va ser, precisament, aquesta.

Pensin, també, que en tema de medi ambient nosaltres estem obligats per directives europees, ja des de fa molt, abans de la llei de transparència, a facilitar totes les dades de les que disposem. Per tant, això sí que va ser un tema que es va treballar amb els diferents grups, les empreses, etcètera, i teníem molta informació a la web i es va ajuntar tota aquesta informació en una pàgina... Si vostès entren a Google i posen «qualitat de l'aire al Camp de Tarragona» trobaran informació de les autoritzacions ambientals, dels sancionadors, de totes les mesures, de tots els informes que s'han fet, d'informes d'incidències.

Precisament, per exemple, aquesta mateixa setmana hem enviat a tots els ajuntaments de la zona –i si no ho hem penjat ara, ho penjarem al llarg d'aquesta setmana– l'estudi que hem fet de compostos orgànics volàtils al Camp de Tarragona al llarg del 2019. Aquests estudis els hem fet de manera regular des de l'any 2015. S'estan penjant a la web, s'estan enviant als ajuntaments i encara, moltes vegades, se'ns està dient que no estem fent aquests estudis. Per tant, realment intentem ser molt transparents, intentem posar aquesta informació, però també som conscients que les dades

de qualitat de l'aire, les dades de les autoritzacions ambientals són molt complexes i són difícils de fer arribar a la ciutadania.

D'altra banda, també hem fet un esforç en la... Si vostès entren a la *home*, si entren a la web de la Gencat, a la primera..., a la portada... I tot això han sigut feines que van sorgir a través del grup de treball aquest de la Taula de la Qualitat de l'Aire de Tarragona. El que passa és que hi ha coses que s'han aplicat per a tot Catalunya. Si entren al web de la Generalitat abans hi havia el mapa del temps i el mapa del trànsit. Ara hi ha el mapa del temps, del trànsit i de la qualitat de l'aire. Hi han totes les estacions de Catalunya i vostès poden disposar de dades en temps real. I també tenim una app, que és Aire.cat, en la qual poden entrar a aquestes estacions.

Un altre tema que moltes vegades se'ns demana de més mesures: la xarxa que hi ha en aquests moments al Camp de Tarragona, i dintre del marc de la taula també ho vam estat fent, vam estar fent un comparatiu amb les mesures que es feien i, tant el nombre de paràmetres mesurats com el nombre d'estacions que hi havia en altres àrees industrials similars, com podia ser, doncs, Houston, Marsella i d'altres, i estàvem a la banda alta, tant pel nombre d'estacions com pel nombre de punts de control.

Per tant, jo crec que la informació hi és. A més a més, es fan moltes dades específiques. I aquestes analítiques, el que estem fent ara en aquests moments és agafar no només les que hem fet l'Administració, sinó també les que han fet les empreses, les que han fet les administracions o alguns ajuntaments, les que han fet diferents universitats, la URV, la UPC. I totes aquestes dades que estem recopilant en aquests moments des de qualitat de l'aire són les que traslladarem a Salut, perquè Salut és qui ha de determinar quins llindars són preocupants o no.

És a dir, nosaltres només parlem de concentració de contaminants. Normalment no parlem de toxicitat, perquè aquesta toxicitat l'ha de determinar o bé Salut, si estem parlant de població en general, o bé, si estem parlant de l'interior o de l'ambient de les fàbriques, estariem parlant del Departament de Treball i, en aquest cas, Seguretat i Salut en el Treball.

Per tant, en aquest sentit, una xarxa molt potent que, a més a més, doncs, tant per lo que és l'emissió com també pels focus vehiculats, també tenim moltes dades que les estem rebent en continu. I jo diria que és una de les zones que està en aquests moments més monitorada.

Quant a la nostra actuació com a grup de control ambiental, jo ja he comentat a l'inici que nosaltres no som un grup de primera intervenció. Nosaltres, fins i tot en el cas de simulacres, triguem trenta minuts a poder arribar als llocs a fer mesures de la qualitat de l'aire. Jo crec que –ja ho ha dit la directora general de Protecció Civil– quan estem parlant d'aquest tipus d'accident s'ha de treballar amb escenaris teòrics. És a dir, són escenaris que han d'haver treballat tant des de Seguretat Industrial com des de Protecció Civil. Ho han de tenir avaluat tot i, quan es produeix un accident, s'ha de, si l'escenari ho contempla, s'ha de confinar preventivament o no, però, vull dir, s'ha de confinar. I, en tot cas, nosaltres arribem després per poder fer aquestes mesures i acabar de fer... Més aviat actuarem en el desconfinament que no en el confinament.

Si nosaltres ens desplaçem *in situ* a fer mesures trigarem trenta minuts. Si mirem les dades de la xarxa de qualitat de l'aire, ens arriben amb un decalatge de deu minuts. Per tant, per això nosaltres el que vam proposar, i ve una mica el que ha comentat la diputada Sans, nosaltres el que vam veure era que segurament aportàvem més valor estant en el comitè tècnic que no tant anant a mesurar en camp.

Per tant, la idea era una persona va a mesurar a camp, una altra es mira les estacions. I, per tant, tenim tota la informació de la que disposem, però una altra persona que és especialista en les autoritzacions ambientals, que sap on estan tancs, que sap on estan..., que sap quins compostos s'utilitzen, químics, que sap quines reaccions es poden produir. (*Tall de comunicació.*) I això ens va passar en aquest cas,

aquesta persona va identificar ràpidament on hi havia el problema només amb les imatges que corrien per la xarxa i quines eren les potencials conseqüències.

Per tant, d'aquí la millora nostra de dir tenim un tècnic al grup de comitè tècnic, que faci això, que estigui conjuntament amb un responsable que haurà desplaçat l'AEQT, un altre de Seguretat Industrial i que, per tant, puguem proveir tota aquesta informació que creiem que pot ser molt més valuosa.

I quant al tema dels canvis en les autoritzacions, aquests canvis són habituals. És a dir, les indústries i especialment les de la petroquímica de Tarragona, però en general, doncs, a tot Catalunya, són molt dinàmiques i, per tant, qualsevol canvi que fan en el seu procés productiu, doncs, ens han de presentar o bé un canvi substancial o bé un canvi no substancial. Per tant, no hi ha cap cosa extraordinària.

I una de les revisions que sí que s'està fent és per adaptar o per implementar les millors tècniques disponibles. I normalment quan surten publicades per la Comissió Europea hi ha quatre anys perquè s'apliquin i, en aquest íterim, nosaltres el que fem és la revisió i apliquem a cada sector industrial aquests nous límits. Estàvem en la fase de la revisió normal que fem a qualsevol... *(Tall de comunicació.)*

I, finalment, també han reclamat tota una sèrie de mesuraments. I, si no estem confosos, es van enviar a la comissió el 27 de febrer. Però, en tot cas, doncs, si hi ha alguna cosa que trobin a faltar per tot això, doncs, ens ho reclamen i ho farem arribar al més ràpidament possible.

Jo crec que més o menys he donat resposta a tot el que han preguntat.

La presidenta

(Per raons tècniques, no han quedat correctament enregistrats els primers mots de la intervenció de la presidenta.) ...agrair a tots els compareixents els que encara seguim en línia i els que han hagut de marxar, agrair-los a tots sis la seva presència. I, a més, és cert que avui els sis compareixents que hi havia estan, molts d'ells, també, amb una presència constant des de la Covid-19. Per tant, agrair encara més la feina que van fer i la que estan fent ara.

I als portaveus de la comissió, doncs, dir-los que trametem un *mail* aquesta setmana intentant, doncs, fixar les noves compareixences i les properes dates per poder-nos reunir atenent que la propera setmana hi ha Ple, encara que no presencial, però hi ha Ple, i, en tot cas, per acabar-ho d'ajustar.

Doncs, si no hi ha res més, desitjar-los a tots un bon final de dia i ens veiem a la propera.

Moltes gràcies a tots.

La sessió s'aixeca a tres quarts de vuit del vespre i tres minuts.